

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser

(Indførelse af refusion af arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag, justering af fleksibelt uddannelsesbidrag og aktivitetsafhængigt VEU-bidrag for 2023, fastsættelse af modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af lærepladsafhængigt arbejdsgiverbidrag for 2023, afskaffelse af færdiggørelsestaxameter på grundforløbet m.v.)

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 4. april 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 2 i lov nr. 916 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Refusion af udgifter til løn og pensionsbidrag«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder, som tillæg til lønrefusionen efter § 4, refusion til arbejdsgivere, som i henhold til uddannelsesaftale, som led i lønnen, har betalt pensionsbidrag under skoleophold for elever eller lærlinge under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser eller for elever under uddannelser, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1. Refusionen kan dog højst udgøre 8 pct. af elevens eller lærlingens til enhver tid værende lønrefusionstrin.

Stk. 2. Refusion efter stk. 1 ydes på baggrund af arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidrag.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om betingelser for udbetaling af refusion af beløb efter stk. 1 samt regler om helt eller delvist bortfald af pensionsrefusion, når arbejdsgiveren samtidig

modtager støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lovgivning.«

3. I § 5 a, stk. 3, indsættes efter »elevens«: »eller lærlingens«.

4. I § 7 a, stk. 2, indsættes efter »jf. § 4, stk. 1,«: »refusionsberettiget pension, jf. § 4 a, stk. 1,«.

5. I § 12 c, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om erhvervsuddannelser«: »eller for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent«.

6. § 12 c, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

»Tilskuddet ydes inden for en ramme, der fastsættes på de årlige finanslove.«

7. I § 12 e, stk. 10, 2. pkt., ændres »1. juni« til: »1. juli«.

8. I § 17 b, 1. pkt., indsættes efter »lønrefusion«: »og refusion af udgifter til pensionsbidrag«.

9. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »2.803 kr.« til: »2.890 kr.«, og »2022-pris- og -lønniveau« ændres til: »2023-pris- og -lønniveau«.

10. § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., ophæves.

11. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »410 kr.« til: »111 kr.«, og »2022-pris- og -lønniveau« ændres til: »2023-pris- og -lønniveau«.

12. § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves.

13. § 21 b, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

14. I § 21 d, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »Elever«: »og lærlinge«, og efter »erhvervsuddannelser samt« indsættes: »elever inden for«.

15. I § 21 h, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Elever«: »og lærlinge«, og efter »erhvervsuddannelser og« indsættes: »elever inden for«.

16. § 21 i, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

17. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 21. juni 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »yder et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb« til: »kan yde et særligt tilskud ved færdiggørelse af uddannelse«.

2. I § 66 j, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »elevs«: »eller lærlings«.

§ 3

I lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 4, 1. pkt., ændres »den 1. januar 2026« til: »den 1. januar 2027«.

2. I § 7, stk. 4, 2. pkt., ændres »finansåret 2025« til: »finansåret 2026«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Bilag 1**»Bilag 1****Modelparametre i det lærepladsafhængige AUB-bidrag**

Uddannelse	Modelparameter
Ambulancebehandler	1,12
Anlægsgartner	1,12
Anlægsstruktør, bygningsstruktør og brolægger	1,00
Autolakerer	1,20
Automatik- og procesuddannelsen	1,05
Bager og konditor	1,11
Beklædningshåndværker	0,80
Beslagsmed	1,00
Boligmontering	1,02
Buschauffør i kollektiv trafik	1,85
Bygningsmaler	0,97
Bygningsnedker	1,12
Bådmekaniker	1,00
Cnc-tekniker	1,00
Cykel-og motorcykelmekaniker	0,99
Data- og kommunikationsuddannelsen	1,00
Den pædagogiske assistentuddannelse	1,01
Detailhandelsuddannelsen med specialer	1,03
Digital mediauddannelsen	1,04
Dyrepasser	1,01
Ejendomsservicetekniker	1,52
Elektriker	1,02
Elektronik- og svagstrømsuddannelsen	1,33
Elektronikoperatør	1,00
Entreprenør- og landbrugsmaskinuddannelsen	1,13
Ernæringsassistent	1,38
EUD uspecificeret	1,00
Eventkoordinator	0,61
Film- og tv-produktionsuddannelsen	0,77
Finansuddannelsen	1,38
Finmekaniker	1,16
Fitnessuddannelsen	0,70
Flytekniker	1,43
Forsyningsoperatør	1,00
Fotograf	0,81
Frisør	1,10
Gartner	1,29
Gastronom	1,02
Glarmester	1,30

Gourmetslagter	1,10
Grafisk tekniker	1,15
Greenkeeper	1,09
Guld- og sølvsmed	0,90
Handelsuddannelsen med specialer	1,16
Havne- og terminaluddannelsen	1,00
Hospitalsteknisk assistent	1,55
Industrioperatør	0,87
Industriteknikuddannelsen	1,13
Karrosseriteknikeruddannelsen	1,21
Kontoruddannelsen med specialer	1,21
Kosmetiker	1,13
Kranfører	1,06
Køletekniker	0,86
Lager- og terminaluddannelsen	1,07
Landbrugsuddannelsen	1,11
Lastvogsmekaniker	1,17
Lokomotivfører	0,60
Lufthavnsuddannelsen	1,20
Maritime håndværksfag	1,21
Maskinsnedker	0,99
Mediegrafiker	1,06
Mejerist	0,95
Murer	1,02
Møbelsnedker og orgelbygger	1,05
Ortopædist	1,00
Overfladebehandler	1,62
Personvogsmekaniker	1,03
Plastmager	1,04
Procesoperatør	0,99
Produktions- og montageuddannelsen	1,35
Produktør	1,00
Receptionist	1,00
Serviceassistent	1,82
Sikkerhedsvagt	1,00
Skibsmekaniker	1,00
Skibsmontør	0,99
Skiltetekniker	0,99
Skorstensfejer	1,00
Skov- og naturtekniker	1,02
Slagter	0,93
Smed	1,03
Social- og sundhedsassistent	1,31
Social- og sundhedshjælper	1,24
Stenhugger og stentekniker	1,00
Stukkator	1,00

Støberitekniker	1,00
Tagdækker	1,43
Tandklinikassistent	0,91
Tandtekniker	0,93
Tarmreenser	1,28
Teater-, event- og av-tekniker	1,39
Teknisk designer	1,39
Teknisk isolatør	1,11
Tjener	1,04
Togklargøringsuddannelsen	1,15
Træfagenes byggeuddannelse	0,98
Turistbuschauffør	1,00
Urmager	1,12
Vejgodstransportuddannelsen	1,16
Veterinærsygeplejerske	1,34
Vvs-energi	1,03
Værktøjsuddannelsen	1,02

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Indførelse af refusion af arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag for elever og lærlinge under skoleophold
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Justering af det fleksible uddannelsesbidrag
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Justering af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Modelparametre i det lærepladsafhængige AUB-bidrag (bilag 1 til loven)
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Afskaffelse af færdiggørelsestaxameter på grundforløbet
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har først og fremmest til formål at udmønte en række elementer i forskellige trepartsaftaler på erhvervsuddannelsesområdet. Nogle af disse elementer er årligt tilbagevendende, fx fastsættelse af det fleksible uddannelsesbidrag og modelparametre i det lærepladsafhængige AUB-bidrag. Hertil kommer forslag om videreførelse af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag.

Det er endvidere et element i "Trepartsaftale om ekstraordinær hjælp til elever og lærlinge samt virksomheder (håndtering af ubalancen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)" fra maj 2020 (herefter trepartsaftalen fra maj 2020), at der skal ses nærmere på muligheden for, at Arbejdsgivernes Ud-

dannelsesbidrag refunderer arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag for elever og lærlinge. På baggrund af nærmere drøftelser er parterne bag trepartsaftalen blevet enige om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som noget nyt fra 1. januar 2023 vil skulle refunderer arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag i skoleperioder for elever og lærlinge. Dette vil skulle ske med en pensionsrefusionssats på op til 8 pct. af de til enhver tid gældende lønrefusionssatser. Udgifterne til den foreslåede pensionsrefusion vil skulle dækkes af det fleksible uddannelsesbidrag, som blev aftalt ved trepartsaftalen fra maj 2020.

Endelig foreslås det af lovtekniske årsager i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at inkorporere justerede regler for et lærepladstaxametertilskud til institutioner, hvilket i 2022 har været hjemlet i kraft af tekstanmærkning på finansloven. Det foreslås tillige at afskaffe færdiggørelsestaxameter på grundforløbet ved ændring af lov om erhvervsuddannelser.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indførelse af refusion af arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag for elever og lærlinge under skoleophold

2.1.1. Gældende ret

Efter § 31 i lov om erhvervsuddannelser foregår den del af en erhvervsuddannelse, der er oplæring, på grundlag af en uddannelsesaftale mellem eleven eller lærlingen og virksomheden. Efter lovens § 48 er det som hovedregel en betingelse for gennemførelse af en erhvervsuddannelse, at der mellem eleven eller lærlingen og en eller flere virksomheder er indgået en uddannelsesaftale. Aftalen skal som hovedregel omfatte alle oplærings- og skoleophold og eventuel svendeproeve i uddannelsen eller det kompetencegivende trin i uddannelsen.

Elever og lærlinge er i kraft af § 55 i lov om erhvervsuddannelser sikret mindst samme løn som den, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet eller (i mangel af en sådan) en mindsteløn, der fastsættes af et nævn. Lønbegrebet omfatter i denne henseende også pensionsvilkår. Det er uden betydning, om den enkelte arbejdsgiver er omfattet af overenskomsten inden for uddannelsesområdet.

I medfør af § 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refusion til de arbejdsgivere, der i henhold til uddannelsesaftale har udbetalt løn under skoleophold til elever eller lærlinge under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser (dvs. lov om erhvervsuddannelser og regler udstedt i medfør heraf) og til elever under uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser. For tiden er det erhvervsfiskeruddannelsen, far-

makonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen, der i relation til lønrefusion er sidestillet med erhvervsuddannelser.

Lønrefusion kan udgøre mere end 100 pct. af den udbetalte løn under skoleophold.

For elever og lærlinge, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, ydes lønrefusion med en særlig takst for voksne, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenlevløn. Udbetales almindelig elevløn, ydes refusion med de takster, der gælder for elever og lærlinge under 25 år. For elever og lærlinge under evl (dvs. erhvervsuddannelse for voksne i form af et standardiseret uddannelsesforløb for voksne uden grundforløb og uden oplæring men med mulighed for at modtage undervisning i og afslutte fag fra grundforløbet), kan arbejdsgiveren tidligst opnå ret til lønrefusion fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren forinden har beskæftiget den pågældende på fuld tid i sammenhængende 3 måneder eller ved deltidsbeskæftigelse i en sammenhængende periode, der svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse (og dette gælder, uanset om arbejdsgiveren udbetaler voksenelevløn eller almindelig elevløn).

Refusion ydes ikke, såfremt der for arbejdsgiveren udføres produktivt arbejde som led i skoleopholdene af et omfang svarende til den udbetalte løn.

§ 7 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder desuden regler om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag under nærmere betingelser dækker elevers og lærlinges krav på bl.a. løn og feriegodtgørelse under visse skoleophold, hvor elever og lærlinge på grund af arbejdsgivers konkurs, virksomhedsophør eller død ikke har mulighed for at få refusionsberettiget løn og feriegodtgørelse. Sådanne krav på løn og feriegodtgørelse udbetales til eleven eller lærlingen.

Fastsættelse af taksterne for lønrefusion m.v. er reguleret i § 5 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Taksterne for lønrefusion fastsættes således i de årlige finanslove efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Endvidere fastsættes i de årlige finanslove den procentandel, hvormed lønrefusion maksimalt kan ydes i forhold til den udbetalte løn under skoleophold.

Staten afholder en del af de udgifter til lønrefusion, som vedrører supplerende undervisning, der er studieforbereende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb.

Efter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags faste praksis for lønrefusion ydes der ikke refusion af udgifter til pensionsbidrag.

2.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et element i trepartsaftalen fra maj 2020, at der skal ses nærmere på muligheden for, at Arbejdsgivernes Uddan-

nellesbidrag refunderer arbejdsgiveres udgifter til pensionsbidrag for elever og lærlinge.

Parterne bag trepartsaftalen er enige om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 1. januar 2023 vil skulle refundere arbejdsgiveres udgifter til pension i skoleperioder for alle elever uanset alder og med en pensionsrefusionsats på op til 8 pct. af de til en hver tid gældende lønrefusionsats.

Det foreslås på denne baggrund, at en arbejdsgiver, der har ret til refusion for udgifter til løn til sine elever og lærlinge under disses skoleophold (lønrefusion), tilsvarende vil få ret til refusion for udgifter, som arbejdsgiveren har afholdt til pensionsbidrag som led i lønnen for de samme elever eller lærlinge under disses skoleophold (pensionsrefusion). Ordningen vil omfatte arbejdsgiveres pensionsbidrag til elevers og lærlinges overenskomstbaserede arbejdsmarkedspensioner og pensionsbidrag til elevers og lærlinges firmapensioner. Ordningen vil endvidere omfatte arbejdsgiveres bidrag til elevers og lærlinges private pensioner (dvs. privattegnede pensioner), hvor arbejdsgiveren og eleven eller lærlingen har indgået en aftale om, at arbejdsgiverens indbetaling på denne pensionsordning sker som led i lønnen.

Det bemærkes, at uanset om arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidrag er baseret på det ene eller det andet aftalegrundlag, vil refusionen heraf blive baseret på det faktiske pensionsbidrag, som arbejdsgiveren har betalt.

Den foreslåede ordning vil hverken omfatte arbejdsgiverens indbetalinger til lovbaserede pensionsordninger, fx Arbejdsmarkedets Tillægspension, arbejdsgiverens indbetalinger af en elevs eller lærlings pensionsbidrag på dennes vegne eller en elevs eller lærlings egne indbetalinger til pensionsordninger.

Den foreslåede ordning vil ligesom lønrefusionsordningen omfatte både elever og lærlinge under erhvervsuddannelse og elever under uddannelser, som bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har sidestillet med erhvervsuddannelser i relation til lønrefusion, dvs. for tiden erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Det foreslås, at pensionsrefusionen ydes som et tillæg til lønrefusionen. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil således beregne og udbetale pensionsrefusion til arbejdsgiveren på baggrund af den enkelte elevs eller lærlings aktuelle lønrefusionstrin og den foreslåede pensionsrefusionsats på 8 pct. Såfremt arbejdsgiveren betaler mindre end satsen på 8 pct., vil arbejdsgiveren få refusion svarende til arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Det vil dermed være en forudsætning for retten til pensionsrefusion, at arbejdsgiveren er berettiget til lønrefusion for samme elev eller lærling i samme skoleperiode. Hvis en arbejdsgiver ikke er berettiget til lønrefusion for en elev eller lærling, herunder for en bestemt skoleperiode, fordi en eller flere betingelser for lønrefusion ikke er opfyldt, vil arbejdsgiveren dermed heller ikke være berettiget til pensionsrefu-

sion, selvom arbejdsgiveren har betalt pensionsbidrag for eleven eller lærlingen. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke vil være en betingelse for pensionsrefusion for voksnelever- og lærlinge, herunder elever og lærlinge under euv1, at arbejdsgiveren udbetaler voksenelevløn i stedet for almindelig elevløn, så længe arbejdsgiveren er berettiget til lønrefusion.

Det bemærkes i forlængelse af ovenstående, at den foreslåede pensionsrefusionsordning ikke vil være betinget af, at arbejdsgiveren i henhold til en overenskomst (herunder en bestemt overenskomst) er pligtig at betale pensionsbidrag for elever og lærlinge under disses skoleophold. Afgørende for arbejdsgiverens ret til refusion vil derimod være, at arbejdsgiveren har afholdt udgifterne til pensionsbidrag for sine elever og lærlinge, og at dette er sket som led i lønnen.

Udbetalingen af pensionsrefusion vil skulle ledsages af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags kontrol med, at det alene er arbejdsgivere, der reelt har pensionsudgifter for deres elever og lærlinge, der modtager pensionsrefusion, samt at udbetalingen af pensionsrefusionen ikke overstiger arbejdsgiveres faktiske udgifter til pensionsbidrag for skoleperioden.

Den foreslåede ordning med pensionsrefusion vil skulle finansieres via uddannelsesbidraget, jf. herom nedenfor i pkt. 2.2.

Den foreslåede model for pensionsrefusion vurderes at være både gennemskuelig for arbejdsgiverne og kompatibel med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags lønrefusionsordning. Dertil kommer, at modellen vurderes ikke at indebære uhensigtsmæssigt store merudgifter i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede ordning vil efter forslaget træde i kraft den 1. januar 2023. Det bemærkes i forlængelse heraf, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forventer tidligst at kunne have den fornødne it-understøttelse klar til udbetaling af pensionsrefusion den 1. april 2023. Udbetaling vil da ske for krav, der vedrører perioden fra den 1. januar 2023 – 31. marts 2023.

Der henvises til pkt. 3 samt lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.2. Justering af det fleksible uddannelsesbidrag

2.2.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er en selvejende institution, der har til formål at administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktik- og lærepladser for uddannelsessøgende, jf. § 1, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Størstedelen af de refusions- og tilskudsordninger, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer i henhold til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, finansieres ved

indbetalinger af uddannelsesbidrag i henhold til lovens § 18, stk. 1, hvorefter alle arbejdsgivere årligt betaler et bidrag på 2.803 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2022-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Bidraget dækker udgifter til lønrefusion (bortset fra de udgifter til lønrefusion, som vedrører supplerende undervisning, der er studieforberedende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb), udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger, tilskud til kommuner vedrørende lønudgifter til visse elever og lærlinge mellem grund- og hovedforløbet, tilskud til befordringsudgifter m.v., mobilitetsfremmende ydelser m.v., skoleoplæringsydelse m.v. og tilskud til lærepladsunderstøttende tiltag, søgning og kvalitet på erhvervsuddannelserne m.v., herunder administrationsudgifter. Bidraget dækker endvidere udviklings- og administrationsudgifter i det lærepladsafhængige AUB-bidrag.

Med trepartsaftalen fra maj 2020 og "Trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar" fra november 2020 (herefter trepartsaftalen fra november 2020) blev regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om, at uddannelsesbidraget fastsættes hvert år ved lov efter det forventede udgiftsniveau for året samt med en regulering for sammenhæng mellem udgifter og indtægter i det seneste regnskabsår. Metoden er dermed identisk med metoden for det aktivitetsafhængige VEU-bidrag, der blev etableret med "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" fra 2017, jf. pkt. 2.3.1. Denne fleksible model skal sikre, at udgifter og indtægter fremadrettet balancerer over tid, og at der ikke igen oparbejdes store opsparinger af indbetalte uddannelsesbidrag – eller et betydeligt akkumuleret underskud.

I modellen med det fleksible uddannelsesbidrag fastsættes uddannelsesbidraget efter det forventede udgiftsniveau for året. I det efterfølgende år gøres aktiviteten op, og hvis den samlede aktivitet er højere end budgetteret, vil arbejdsgiverne kollektivt skulle opkræves et højere uddannelsesbidrag pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder det efterfølgende år, svarende til merudgifterne. Omvendt hvis aktiviteten bliver mindre end budgetteret, vil uddannelsesbidrag blive reduceret fremadrettet. Begge dele vil skulle ske ved lov.

Principperne er uddybende beskrevet i forarbejderne til lov nr. 2206 af 29. december 2020 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. (Justering af det praktikpladsafhængige arbejdsgiverbidrag og indførelse af fleksibelt uddannelsesbidrag), jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 120 som fremsat. Principperne følger endvidere Rigsrevisionens anbefalinger herom, jf. Beretning nr. 13/2019 om Børne- og Undervisningsministeriets forvaltning af AUB-ordningen.

Dertil kommer, at regeringen og arbejdsmarkedets parter

den 15. oktober 2021 indgik "Aftale om 1-årig forlængelse af "Trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen, efter- og videreuddannelse"". Det indgår som et element i denne trepartsaftale, at det underskud, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fik i 2020, skal betales tilbage i 2022, 2023 og 2024 i stedet for det fulde beløb i 2022. Denne fravigelse af princippet for det fleksible uddannelsesbidrag er beskrevet nærmere i forarbejderne til lov nr. 2592 af 28. december 2021 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (Justering af fleksibelt uddannelsesbidrag og aktivitetsafhængigt VEU-bidrag for 2022, fastsættelse af modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag for 2022 og fastholdelse af merbidragssats m.v.), jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg B, betænkning over L 39, side 2-3, hvoraf det tillige fremgår, at bortset fra denne 3-årige fordeling i 2022-2024 af underskuddet fra 2020 vil fastsættelsen af uddannelsesbidraget fortsat følge de aftalte principper for det fleksible uddannelsesbidrag i overensstemmelse med Rigsrevisionens anbefalinger til, hvordan uddannelsesbidraget fastsættes.

2.2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som nævnt ovenfor i pkt. 2.1 vil den foreslåede ordning med pensionsrefusion vil skulle finansieres via uddannelsesbidraget. Den foreslåede model skønnes med usikkerhed at medføre udgifter i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for 200-250 mio. kr. årlig. Ved fastsættelse af bidragssatsen lægges en merudgift på 225 mio. kr. i 2023 til grund i det følgende.

Principperne for det fleksible uddannelsesbidrag vil – sammen med de skønnede udgifter til den foreslåede ordning med pensionsrefusion og korrektionen for den del af underskuddet i 2020, der skal betales i 2023 – indebære, at bidraget foreslås fastsat til 2.890 kr. i 2023. Det svarer til en bidragsstigning for arbejdsgiverne på i alt ca. 195 mio. kr. i forhold til 2022. Forslaget vil indebære en stigning af selve uddannelsesbidraget på 87 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2023-pris- og lønniveau. Uddannelsesbidraget indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere.

Den foreslåede bidragsfastsættelse er baseret på en prognose for udgifterne i 2023, herunder de skønnede udgifter til den foreslåede pensionsrefusionsordning, jf. pkt. 2.1, samt en korrektion for regnskabsresultatet i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i seneste kendte regnskabsår, dvs. 2021. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag havde i 2021 et regnskabsresultat på 911 mio. kr., hvilket medfører en forøgelse af egenkapitalen, der ved udgangen af 2021 var negativ med 1.728 mio. kr. Den negative egenkapital skyldes det store underskud i 2020 som følge af den midlertidige løntilskudsordning. Hertil kommer som nævnt korrektionen for den del af underskuddet i 2020, der skal betales i 2023. Underskuddet i 2020 på 2,6 mia. kr. skal fordeles ligeligt over de tre finansår 2022, 2023 og 2024, svarende til ca. 869,3 mio. kr. årligt.

I henhold til den aftalte model for det fleksible uddannelsesbidrag vil bidraget blive henholdsvis reduceret eller forhøjet i efterfølgende år, hvis bidragsindbetalinger overstiger eller ikke dækker de faktiske udgifter i 2023. Hertil vil komme, at der i begyndelsen af folketingsåret 2023-2024 vil blive fremsat lovforslag om satsen for 2024, hvori korrektionen for den del af underskuddet i 2020, der skal betales i 2024, vil blive indregnet i satsen for 2024.

Det bemærkes, at der forventes fremsat lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragssatsen. I modsat fald vil det være den foreslåede bidragssats, der gælder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.3. Justering af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag

2.3.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager via VEU-bidraget til finansiering af VEU-godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter m.v. i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og varetager administrationen af disse ydelser, jf. § 1, stk. 2 og 3, og § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er arbejdsgivere eller deltagere i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, som kan opnå VEU-godtgørelse og tilskud til befordring m.v. i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler alle arbejdsgivere årligt et bidrag (dvs. VEU-bidraget) på 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2022-pris- og -lønniveau.

VEU-bidraget dækker hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. VEU-bidraget dækker endvidere merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det beløb, der er fastsat på finansloven.

Med "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" fra 2017 (herefter trepartsaftalen fra 2017) blev den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og arbejdsmarkedets parter enige om, at VEU-bidraget ved lov skal tilpasses fra år til år med udgangspunkt i en prognose for det kommende års AMU-aktivitet og trækket på VEU-godtgørelsen. Modellen indebærer, at VEU-bidraget fastsættes efter den budgetterede aktivitet for året. I det efterfølgende år gøres aktiviteten op, og hvis den samlede aktivitet er højere end budgetteret, vil arbejdsgiverne kollektivt skulle opkræves et højere VEU-bidrag pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder det efterfølgende år, svarende til ud-

gifterne til meraktiviteten. Omvendt hvis aktiviteten bliver mindre end budgetteret, vil VEU-bidraget blive reduceret fremadrettet. Denne fleksible model skal sikre, at udgifter og indtægter fremadrettet balancerer over tid, og at der ikke igen oparbejdes store opsparinger af VEU-bidragssindbetalinger. Modellen var som udgangspunkt tidsbegrænset til perioden 2018-21, men det fremgår dog af forarbejderne til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at såfremt der bliver et over- eller underskud i 2020 og 2021, bliver der ved lov reguleret for dette fremadrettet ved fastsættelsen af de konkrete bidragssatser i 2022 og 2023, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg B, betænkning over L 107, side 3.

Siden indgåelsen af trepartsaftalen fra 2017 har Rigsrevisionen endvidere udarbejdet og offentliggjort Beretning nr. 13/2019 om Børne- og Undervisningsministeriets forvaltning af AUB-ordningen. Rigsrevisionen betoner i beretningen, at AUB-ordningen, herunder også VEU-ordningen, skal hvile i sig selv, og at udgifter og indtægter i ordningen dermed skal balancere over en kortere årrække. Det aktivitetsafhængige VEU-bidrag er det velkendte redskab, der sikrer denne balance. Principperne for den etablerede model er uddybende beskrevet i forarbejderne til lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.), jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 107 som fremsat.

I oktober 2021 blev regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om at forlænge trepartsaftalen fra 2017 til også at gælde for 2022, jf. "Aftale om 1-årig forlængelse af Trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse" (herefter trepartsaftalen fra 2021). Det indebærer også ordningen om det aktivitetsafhængige VEU-bidrag. Aftalen nævner ikke noget specifikt om VEU-bidraget fra 2023 og frem.

2.3.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Selv om det aktivitetsafhængige VEU-bidrag har et historisk ophæng i en tidsbegrænset trepartsaftale, finder regeringen i lyset af Rigsrevisionens beretning om forvaltning af AUB-ordningen, at dette princip for fastsættelse af VEU-bidraget bør videreføres, idet princippet sikrer balance i ordningen over tid. Det foreslås derfor at fastholde principperne for det aktivitetsafhængige VEU-bidrag, eftersom det er redskabet, der sikrer, at VEU-ordningen hviler i sig selv.

Modellen med det aktivitetsafhængige VEU-bidrag vil i relation til nærværende lovforslag indebære, at VEU-bidraget nedsættes med 299 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2023 sammenlignet med 2022. Dette svarer til en bidragsnedsættelse for arbejdsgiverne på samlet set 607 mio. kr. i

2023 sammenlignet med 2022. VEU-bidraget indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere.

Ved den foreslåede fastsættelse af bidraget tages der udgangspunkt i et skønnet udgiftsniveau for 2023, som bl.a. indeholder forventninger til aktiviteten, godtgørelsessats og udgifter til kost og logi. Udgiftsniveauet korrigeres med en regnskabsmæssig egenkapital for VEU-ordningen på 424 mio. kr. i 2021.

Det bemærkes, at den 1-årige forlængelse af trepartsaftalen fra 2021 udløber med udgangen af 2022. Dette påvirker bl.a. godtgørelsessatsen og aktivitetsniveauet. I den foreslåede fastsættelse af bidragssatsen for 2023 tages der udgangspunkt i en videreførelse af relevante tiltag fra trepartsaftalen. Ved justeringer af tiltag gældende for 2023 kan det blive aktuelt at fremsætte ændringsforslag til det fremsatte lovforslag om korrektion af den foreslåede bidragssats, såfremt de justerede tiltag vil indebære et væsentligt ændret aktivitetsniveau eller en ændret godtgørelsessats.

I henhold til modellen for det aktivitetsafhængige VEU-bidrag vil bidraget blive henholdsvis reduceret eller forhøjet i efterfølgende år, hvis bidragssindbetalinger overstiger eller ikke dækker de faktiske udgifter i 2023.

Det bemærkes, at den foreslåede bidragssats vil gælde, indtil den igen ændres ved lov. I modsat fald vil det være den foreslåede bidragssats, der gælder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2.4. Modelparametre i det lærepladsafhængige AUB-bidrag (bilag 1 til loven)

2.4.1. Gældende ret

Som led i terminologiændringerne på erhvervsuddannelsesområdet skiftede det praktikpladsafhængige AUB-bidrag pr. 1. januar 2022 navn til det lærepladsafhængige AUB-bidrag, jf. § 2, nr. 36, i lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar).

Sigtet med det lærepladsafhængige AUB-bidrag er at belønne de arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, samt at pålægge de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det lærepladsafhængige AUB-bidrag er nærmere reguleret i §§ 21 a-21 k i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter § 21 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler arbejdsgivere, der opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, et årligt merbidrag til Arbejdsgivernes Uddan-

nelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af § 21 j om tilskud til arbejdsgivere for praktikårselever.

Det følger af § 21 a, stk. 2, at såfremt en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, skal arbejdsgiveren betale et merbidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde måluddannelsesratioen.

Det følger videre af § 21 a, stk. 2, at måluddannelsesratio og uddannelsesratio til brug for beregning af merbidraget opgøres i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede årsværk vægtet med deres modelparameter, jf. stk. 6, som omtales nedenfor.

En praktikårselev svarer til en elev eller lærling i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed, jf. § 21 h, stk. 2, 1. pkt., mens der ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højst fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7-9, (om fastsættelse af uddannelsesniveau, når en arbejdsgiver har ansat medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund), eller som har en uddannelse, der er nævnt i § 21 f, stk. 4, (for tiden uddannelsen til lokomotivfører) som den højst fuldførte uddannelse), og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår, jf. § 21 h, stk. 1, 1. pkt.

Det er efter gældende ret alene erhvervsuddannelser samt uddannelsen til lokomotivfører, der indgår i beregningen af det lærepladsafhængige AUB-bidrag. Såfremt en af disse uddannelser skifter uddannelsesniveau til en videregående uddannelse, vil uddannelsen som helhed udgå af det lærepladsafhængige AUB-bidrag – både fsva. beregningen af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever. Dette skyldes, at Danmarks Statistiks register over befolkningens højst fuldførte uddannelse (det såkaldte HFUDD) anvendes som datagrundlag i forbindelse med administration af det lærepladsafhængige AUB-bidrag.

Uddannelsesratioen beregnes i henhold til § 21 a, stk. 4, og måluddannelsesratioen beregnes i henhold til § 21 a, stk. 5. I begge beregninger indgår en vægtning med modelparametre. Den enkelte modelparameter udtrykker arbejdsmarkedets parter vurdering af, om der vil være en stigende eller faldende efterspørgsel efter arbejdskraft med den pågældende uddannelse i fremtiden i forhold til det forventede udbud af arbejdskraft. Modelparameteren indebærer således et ekstra incitament for arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne elever og lærlinge, som forventes øget efterspørgsel efter.

Det følger af § 21 a, stk. 6, at de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparametre for erhvervsuddannelser og uddannelsen til lokomotivfører er fastsat i bilag 1. Foreligger modelparameteren ikke pr. 15. marts i bonusåret, anvendes det foregående års modelparameter. For nyoprettede uddannelser, som ikke har en modelparameter efter bilag 1, anvendes en modelparameter på 1,0. Det vil sige

en vægt, der ikke påvirker den gennemsnitlige merbidrags-sats på 27.000 kr.

Det samme gør sig gældende efter § 21 a, stk. 7 og 8, om fastsættelse af uddannelsesniveaut, hvor en arbejdsgiver har ansat medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund. Her sker der en vægtning med en modelparameter på 1,0.

Endelig følger det af § 21 a, stk. 9, at der for så vidt angår medarbejdere med en uddannelsesbaggrund, som er registreret som ikke specificeret erhvervsuddannelse som højst fuldførte uddannelse hos Danmarks Statistik, også her sker en vægtning med en modelparameter på 1,0.

Bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder de gældende modelparametre.

2.4.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der blev i forbindelse med "Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser" fra 2016, som den daværende regering (Venstre) indgik med arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner), nedsat en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen skulle se nærmere på visse elementer til brug for det lærepladsafhængige AUB-bidrag. Det er i den tekniske arbejdsgruppes afrapportering aftalt, at modelparametrene genberegnes og fastsættes årligt i et samarbejde mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Fagbevægelsens Hovedorganisation. Det er ligeledes aftalt, at børne- og undervisningsministeren herefter skal sende modelparametrene i høring i Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser med sigte på rådets indstilling til forslaget. Der forventes fremsat lovforslag med henblik på at opdatere det foreslåede bilag 1 hvert år.

Dansk Arbejdsgiverforening og Fagbevægelsens Hovedorganisation har foretaget genberegning af modelparametrene til brug for 2023. Modelparametrene for 2023 vil skulle fastsættes i bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser har haft de foreslåede modelparametrene i skriftlig høring og tager på den baggrund materialet til efterretning. Et medlem (Finanssektorens Arbejdsgiverforening) bemærker, at modelparameteren (for finansuddannelsen, red.), selvom den er manuelt reguleret, fortsat ikke afspejler Finanssektorens Arbejdsgiverforenings forventninger til sektorens fremtidige efterspørgsel efter erhvervsuddannet personale. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser tager dette til efterretning.

Det foreslås på denne baggrund, at modelparametrene i bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres i overensstemmelse med den genberegning af modelparametrene.

trene, som Dansk Arbejdsgiverforening og Fagbevægelsens Hovedorganisation har foretaget.

Inddragelsen af modelparametre for de enkelte erhvervsuddannelser – dvs. vægtningen – i beregningen af arbejdsgiverens lærepladsafhængige AUB-bidrag indebærer, at der tages højde for, om arbejdsgiveren har medarbejdere ansat, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud.

Der tilsigtes med det foreslåede ikke ændringer i, at der for nyoprettede uddannelser, der ikke har fået fastsat en modelparameter i medfør af bilag 1 til lov om Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag, jf. § 21 a, stk. 6, anvendes en modelparameter på 1,0, dvs. en vægt, der ikke påvirker den gennemsnitlige merbidragssats på 27.000 kr. Dette vil være tilfældet for erhvervsuddannelsen inden for autohjælp, jf. bekendtgørelse nr. 378 af 28. marts 2022 om erhvervsuddannelsen inden for autohjælp, der som nyoprettet uddannelse ikke er nævnt i det foreslåede bilag 1 og derfor vil få en modelparameter på 1,0.

Der tilsigtes heller ikke ændringer i forhold til, at der for medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, hvor uddannelsesniveaet i stedet fastsættes som erhvervsuddannet eller ikkeerhvervsuddannet efter andre kriterier, jf. § 21 a, stk. 7 og 8, ligeledes anvendes en modelparameter på 1,0. Dette vil indebære, at de foreslåede modelparametres forventninger til fremtidigt mismatch på arbejdsmarkedet mellem udbud og efterspørgsel af de enkelte uddannelser ikke vil indgå i relation til udenlandske erhvervsuddannede, der er indplaceret efter regler i § 21 a, stk. 7.

Tilsvarende tilsigtes der heller ikke ændringer i forhold til, at der for så vidt angår medarbejdere med en uddannelsesbaggrund, som er registreret som ikke specificeret erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse hos Danmarks Statistik, sker en vægtning med en modelparameter på 1,0, jf. § 21 a, stk. 9.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17, og bemærkningerne hertil.

2.5. Afskaffelse af færdiggørelsestaxameter på grundforløbet

2.5.1. Gældende ret

Efter § 19 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser yder staten et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb efter loven. Der ydes ikke tilskud for hovedforløb, der afsluttes i skoleoplæring, og taksten fastsættes på de årlige finanslove. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af det særlige tilskud.

Bemyndigelsen er udmøntet i § 6 i bekendtgørelse nr. 1298 af 25. november 2015 om tilskudsudbetaling m.v. til institu-

tioner for erhvervsrettet uddannelse m.v. med senere ændringer.

Færdiggørelse af grundforløbet på et eux-forløb udløser den færdiggørelsestakst, som grundforløbet på den relevante erhvervsuddannelse udløser. For merkantile eux-forløb udbetales færdiggørelsestaxameteret for grundforløbet dog først efter afslutningen af det studiekompetencegivende forløb. For teknisk eux udbetales der et færdiggørelsestaxameter ved afslutningen af hovedforløbet.

2.5.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Færdiggørelsestaxameteret på grundforløbet efter § 19 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, er i 2022 halveret som led i omlægningen af tilskud til erhvervsskolerne som følge af "Trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar" fra november 2020. Halveringen er implementeret ved finansloven for 2022. Det er samtidig besluttet, at færdiggørelsestaxameteret for grundforløbet fra 2023 afskaffes.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 19 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, således at tilskud for færdiggørelse af grundforløbet afskaffes.

Institutionerne vil fortsat modtage færdiggørelsestaxameter efter færdiggørelse af hovedforløbet og det studiekompetencegivende forløb. Taksten fastsættes på finansloven.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Den behandling af personoplysninger, som den foreslåede ordning med pensionsrefusion vil foranledige for Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag, vil skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og -loven.

Det følger af artikel 6, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét forhold i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f er opfyldt. Efter artikel 6, stk.

1, litra c, er behandling lovlig, hvis og i det omfang behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Efter artikel 6, stk. 1, litra e, er behandlingen endvidere lovlig, hvis og i det omfang behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter forslaget om indførelse af pensionsrefusion er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forpligtet til at udbetale pensionsrefusion til arbejdsgivere – og i visse tilfælde i stedet til elever og lærlinge – hvilket forudsætter en nødvendig behandling af personoplysninger om elever og lærlinge og om arbejdsgivere, der driver personligt ejede virksomheder, i sagsbehandlingen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. De personoplysninger, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil behandle om elever og lærlinge, er indkomstoplysninger, uddannelsesoplysninger, herunder oplysninger om de skoleophold, som elever og lærlinge deltager på, oplysninger om ansættelsesforhold og andre, almindelige ikke-følsomme personoplysninger. For arbejdsgivere, der driver personligt ejede virksomheder, vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag behandle oplysninger om arbejdsgiverens virksomhed, ansatte og andre, almindelige ikke-følsomme personoplysninger om arbejdsgiveren.

Det vurderes på denne baggrund, at den beskrevne behandling af elever og lærlinges personoplysninger og personoplysninger om arbejdsgivere, der driver personligt ejede virksomheder, vil kunne ske ud fra det behandlingsgrundlag, der følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Hertil kommer, at det følger af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, at offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation eller som journalnummer.

Det skal bemærkes, at foruden kravet om behandlingshjemmel skal al behandling af elevs personoplysninger også ske under behørig iagttagelse af de øvrige databeskyttelsesretlige regler, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5. Heraf følger bl.a., at behandlingen af personoplysninger skal være gennemsigtig i forhold til den registrerede elev samt relevant og begrænset til, hvad er nødvendigt i forhold til formålet med behandlingen, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det er hensigten, at modellen for den foreslåede pensionsrefusion i lovforslagets § 1, nr. 2, skal være kompatibel med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags øvrige refusionsordninger. Udgangspunktet i administrationsmodellen vil være en fuldautomatiseret refusionsmodel for arbejdsgiverne uden implementeringskonsekvenser for det offentlige. Dog vil lovforslagets § 1, nr. 4 (elevens eller lærlingens stilling ved arbejdsgivers konkurs m.v.), indebære manuel

sagsbehandling af et mindre antal sager årligt, forventeligt færre end fem sager årligt, jf. bemærkningerne til pkt. 5. Den foreslåede pensionsrefusionsordning skønnes med usikkerhed at medføre merudgifter for 200-250 mio. kr. årligt fra 2023, som finansieres af uddannelsesbidraget. Både private og offentlige arbejdsgivere betaler uddannelsesbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

For så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, er der alene tale om inkorporering af tekstanmærkning nr. 105 på finanslovskonto 20.31.11 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Inkorporering af en tekstanmærkning i loven indebærer ikke merudgifter. Ordningen er allerede udmøntet, hvorfor lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, ikke vil have konsekvenser for Styrelsen for It og Lærings it-systemer.

Lovforslagets § 1, nr. 9, vil indebære en forhøjelse af selve uddannelsesbidraget fra 2.803 kr. i 2022 (2022-pl) til 2.890 kr. i 2023 (2023-pl). Dette svarer til en stigning på 87 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder. For de offentlige arbejdsgivere svarer dette til en samlet stigning i bidragsindbetalingerne på ca. 57 mio. kr.

Lovforslagets § 1, nr. 11, vil indebære en bidragsnedsættelse for de offentlige arbejdsgivere på ca. 182 mio. kr. som følge af, at satsen for VEU-bidraget foreslås nedjusteret fra 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2022 til 111 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2023.

Økonomisk berøres det offentlige som arbejdsgiver af lovforslagets § 1, nr. 17, på samme måde som arbejdsgivere i det private erhvervsliv. Det lærepladsafhængige AUB-bidrag er som nævnt et afgrænset penge kredsløb ved siden af den generelle AUB-ordning. Alle arbejdsgivere i ordningen er i medfør af § 21 a, stk. 11, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag placeret som tilhørende en af de fire sektorer: 1) Privat sektor, 2) kommunal sektor, 3) regional sektor eller 4) statslig sektor. Samlet set vil det lærepladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for hver enkelt sektor, jf. § 21 a, stk. 11, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere lærepladser.

Både offentlige og private arbejdsgivere skal forholde sig til de nye modelparametre for de uddannelser, som arbejdsgiverens medarbejdere har. De nye modelparametre påvirker omfordelingen mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor, men det samlede AUB-kredsløb vil fortsat gå i nul, og derfor vil der under ét ikke være konsekvenser for det offentlige.

Det bemærkes for så vidt angår lovforslagets § 2, nr. 1, at afskaffelsen af færdiggørelsestaxameteret på grundforløbet ikke har nogen systemmæssige konsekvenser hverken centralt eller decentalt i skolernes studieadministrative systemer. Der lukkes ned for færdiggørelsestaxameteret ved at udmelde en stopdato for indberetning af antal færdiggjorte på grundforløbets 2. del med virkning fra 1. kvartal 2023. Udmelding

af en sådan stopdato er en standardprocedure og har ingen implementeringsmæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes i forlængelse af ovenstående at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Det vurderes i den forbindelse, at parternes beregning af de foreslåede modelparametre til brug for det foreslåede bilag 1 til loven ikke vil kunne automatiseres yderligere. Dette skyldes, at mens modellen er baseret på objektive data, består selve beregningen hos parterne af de foreslåede modelparametre til brug for det foreslåede bilag 1 til loven af flere elementer, der ikke umiddelbart vil kunne automatiseres. Det bemærkes videre, at lovforslagets § 1, nr. 9, 11 og 17, om hhv. justering af satsen for uddannelsesbidraget og VEU-bidraget og nyt bilag 1 til loven ikke vil medføre ændringer i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags systemer, idet der alene vil skulle ske en driftsopdatering. For så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 2, om den foreslåede ordning med pensionsrefusion bemærkes, at den påtænkte model vil indebære en overbygning til lønrefusionsordningen og baseres på oplysninger i EIndkomst om arbejdsgiverens pensionsbidrag.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er hensigten, at modellen for den foreslåede pensionsrefusion i lovforslagets § 1, nr. 2, skal være kompatibel med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags øvrige refusionsordninger. Udgangspunktet i administrationsmodellen vil være en fuldautomatiseret refusionsmodel for arbejdsgiverne. Den foreslåede pensionsrefusionsordning skønnes med usikkerhed at medføre merudgifter for 200-250 mio. kr. årligt fra 2023, som finansieres af uddannelsesbidraget. Både private og offentlige arbejdsgivere betaler uddannelsesbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Derudover forventes implementering af modellen at medføre implementeringsomkostninger af mindre omfang i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som ligeledes finansieres via uddannelsesbidraget.

Lovforslagets § 1, nr. 9, vil indebære en forhøjelse af selve uddannelsesbidraget fra 2.803 kr. i 2022 (2022-pl) til 2.890 kr. i 2023 (2023-pl). Dette svarer til en stigning på 87 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder. For de private arbejdsgivere svarer dette til en samlet stigning i bidragsindbetalingerne på ca. 138 mio. kr.

Lovforslagets § 1, nr. 11, vil indebære en bidragsnedsættelse for de private arbejdsgivere på ca. 425 mio. kr. som følge af, at satsen for VEU-bidraget foreslås nedjusteret fra 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2022 til 111 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2023.

Økonomisk berøres erhvervslivet som arbejdsgivere af lovforslagets § 1, nr. 17, på samme måde som arbejdsgivere i det offentlige. Det lærepladsafhængige AUB-bidrag er som nævnt et afgrænset pengekredsløb ved siden af den generelle AUB-ordning. Alle arbejdsgivere i ordningen er i medfør af

§ 21 a, stk. 11, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag placeret som tilhørende en af de fire sektorer: 1) Privat sektor, 2) kommunal sektor, 3) regional sektor eller 4) statslig sektor. Samlet set vil det lærepladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for hver enkelt sektor, jf. § 21 a, stk. 11, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere lærepladser.

Både offentlige og private arbejdsgivere skal forholde sig til de nye modelparametre for de uddannelser, som arbejdsgiverens medarbejdere har. De nye modelparametre påvirker omfordelingen mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor, men det samlede AUB-kredsløb vil fortsat gå i nul, og derfor vil der under ét ikke være konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets § 1, nr. 13 og 16, vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke fremover kan fastsætte regler om, at dokumentation ved ansøgning om merbidragsfritagelse efter § 21 b og § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love. De to bemyndigelser anvendes ikke i praksis. Arbejdsgiverne vil fremadrettet i selvbetjeningsløsningen skulle afkrydse et felt, hvoraf det fremgår, at de godkender ansøgningen under strafansvar i stedet for på tro og love. Der vil alene blive tale om en tekstændring af et felt.

For så vidt angår Innovations- og Iværksættertjekket bemærkes, at lovforslaget vurderes ikke at have indflydelse på virksomheders og iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation, herunder brug af sikkerheds- og privatlivsfremmende teknologier. Det bemærkes i den forbindelse, at udgangspunktet i administrationsmodellen for lovforslagets § 1, nr. 2, som nævnt vil være en fuldautomatiseret refusionsmodel for arbejdsgiverne. Det bemærkes for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 9, 11 og 17, om hhv. justering af satsen for uddannelsesbidraget og VEU-bidraget og nyt bilag 1 til loven vil blive indarbejdet i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags eksisterende digitale systemer. De til enhver tid gældende modelparametre og størrelsen på hhv. uddannelsesbidraget og VEU-bidraget fremgår af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Den enkelte virksomhed kan tilgå Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags selvbetjeningsløsning og modtager endvidere opkrævninger vedrørende bl.a. lærepladsafhængigt AUB-bidrag, uddannelsesbidrag og VEU-bidrag i sin digitale postkasse. Disse dele af lovforslaget vil således blive udmøntet i en eksisterende, brugervenlig, digital erhvervsrettet løsning.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

I forlængelse af forslaget om indførelse af pensionsrefusion til arbejdsgivere, foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 4, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på visse betingelser vil skulle dække elevens og lærlinges nærmere angivne krav på refusionsberettiget pension i tilfælde af arbejdsgiverens

konkurs, virksomhedsophør eller dødsfald. Lovforslagets § 1, nr. 4, forventes udmøntet således, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration heraf vil ske i overensstemmelse med Lønmodtagernes Garantifonds praksis, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har i forvejen ganske få sager vedrørende den eksisterende ordning (løn og feriegodtgørelse), som alle behandles manuelt. Sager omfattet af forslaget vil også blive behandlet manuelt.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 15. juni 2022 til den 12. august 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Blik- og Rørarbejderforbundet, Centralorganisationernes Fælles-

udvalg, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Statistik, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk El-forbund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Lederne, Danske Forlag, Danske Handicaporganisationer, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske SOSU-skoler, Danske SOSU-skoler – bestyrelserne, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund, FGU Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA Fag og Arbejde, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Fødevareforbundet NFF, Gymnasieskolernes Lærerforening, HK/Kommunal, HK/Stat, Institut for Menneskerettigheder, KL, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landsammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederne, Lederne af ungdoms- og voksenuddannelserne, Lønmodtagernes Garantifond, OpenDenmark, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-Rådet), SMVdanmark, Studievalg Danmark, Tekniq Arbejdsgiverne, Uddannelsesforbundet og Uddannelseslederne.

11. Sammefattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindreudgifter i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på 125 mio. kr. i alt for alle offentlige arbejdsgivere (stat, region og kommune) omfattet af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Øgede administrative opgaver i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag herunder til udbygning af it-systemer som understøtter udbetaling af pensionsrefusion til arbejdsgiverne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Mindreudgifter i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på 287 mio. kr. i alt for alle private arbejdsgivere omfattet af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil manuelt skulle behandle et mindre antal sager (forventeligt under fem) årligt ved-

		rørende elever og lærlinges krav på refusionsberettiget pension i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs m.v.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Kapitel 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder regler om lønrefusion.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 nyaffattes, så titlen bliver »Refusion af udgifter til løn og pensionsbidrag«.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvori der foreslås indført pensionsrefusion for skoleperioder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 31, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser foregår den del af en erhvervsuddannelse, der er oplæring, på grundlag af en uddannelsesaftale mellem eleven eller lærlingen og virksomheden.

Efter § 48, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser er det som hovedregel en betingelse for gennemførelse af en erhvervsuddannelse, at der mellem eleven eller lærlingen og en eller flere virksomheder er indgået en uddannelsesaftale. Aftalen skal som hovedregel omfatte alle oplærings- og skoleophold og eventuel svendepøve i uddannelsen eller det kompetencegivende trin i uddannelsen.

Elever og lærlinge er i kraft af § 55 i lov om erhvervsuddannelser sikret mindst samme løn som den, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet eller (i mangel af en sådan) en mindsteløn, der fastsættes af et nævn. Lønbegrebet omfatter i denne henseende også pensionsvilkår. Det er uden betydning, om den enkelte arbejdsgiver er omfattet af overenskomsten inden for uddannelsesområdet.

Det følger af § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder refusion til de i § 2 nævnte arbejdsgivere, der i henhold til uddannelsesaftale har udbetalt løn under skoleophold til elever eller lærlinge under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser (dvs. lov

om erhvervsuddannelser og regler udstedt i medfør heraf) og til elever under uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser. De uddannelser, der for tiden er sidestillet med erhvervsuddannelser, er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen, jf. 2, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1434 af 27. november 2017 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at lønrefusion kan udgøre mere end 100 pct. af den udbetalte løn under skoleophold.

Efter § 4, stk. 2, ydes refusion efter stk. 1 med en særlig takst for voksne for elever og lærlinge, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, såfremt arbejdsgiveren udbetaler vokselevløn. Udbetales almindelig elevløn, ydes refusion med de takster, der gælder for elever og lærlinge under 25 år. For elever og lærlinge, der er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser (dvs. euv1-elever og lærlinge), kan arbejdsgiveren tidligst opnå ret til lønrefusion efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren forinden har beskæftiget den pågældende på fuld tid i sammenhængende 3 måneder eller ved deltidsbeskæftigelse i en sammenhængende periode, der svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse. 3. pkt. finder anvendelse, uanset om arbejdsgiveren udbetaler vokselevløn eller almindelig elevløn.

Efter § 4, stk. 3, ydes der ikke refusion, såfremt der for arbejdsgiveren udføres produktivt arbejde som led i skoleopholdene af et omfang svarende til den udbetalte løn, og efter § 4, stk. 4, fastsætter bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag regler om betingelser for udbetaling af refusionsbeløb samt regler om helt eller delvist bortfald af lønrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lovgivning.

Taksterne for lønrefusion fastsættes i de årlige finanslove efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 5, stk. 1. Endvidere fastsættes i de årlige finanslove den procentandel, hvormed lønrefusion efter § 4, stk. 1, 2. pkt., maksimalt kan ydes i forhold til den udbetalte løn under skoleophold.

Staten afholder en del af de udgifter til lønrefusion efter § 5, stk. 1, som vedrører supplerende undervisning, der er studieforberedende, i en erhvervsuddannelses grundforløb

og hovedforløb, jf. § 24, stk. 2, og § 33 a i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags faste praksis for lønrefusion ydes der ikke refusion af udgifter til pension.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lovens kapitel 2.

Efter det foreslåede § 4 a, stk. 1, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som tillæg til lønrefusionen efter § 4, yde refusion til arbejdsgivere, som i henhold til uddannelsesaftale, som led i lønnen, har betalt pensionsbidrag under skoleophold for elever eller lærlinge under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser eller for elever under uddannelser, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1. Refusionen vil dog højst kunne udgøre 8 pct. af elevens eller lærlingens til enhver tid værende lønrefusionstrin.

Refusionen vil skulle ydes for pensionsbidrag for samme elevgrupper som lønrefusion. Der vil således skulle ydes refusion for pensionsbidrag for elever og lærlinge i erhvervsuddannelser, herunder erhvervsuddannelser for voksne og for elever og lærlinge, som er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser (euv1-elever og lærlinge). Med den foreslåede ordlyd "i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser" menes i overensstemmelse med lov om erhvervsuddannelser og regler udstedt i medfør heraf. Der vil endvidere skulle ydes refusion for pensionsbidrag for elever i uddannelser, der efter § 4, stk. 1, er sidestillet med erhvervsuddannelser, dvs. for tiden erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Efter det foreslåede er det alene pensionsbidrag, som arbejdsgiveren har betalt for elever og lærlinge under disses skoleophold, dvs. for skoleperioderne, som arbejdsgiveren vil kunne opnå refusion for. Herved vil uddannelsesaftaler, der dækker et skoleophold eller et skoleophold og en oplæringsperiode være omfattet af forslaget for så vidt angår skoleperioden, mens uddannelsesaftaler, der alene dækker en oplæringsperiode, ikke vil være omfattet af forslaget.

Det foreslås, at pensionsrefusionen ydes som et tillæg til lønrefusionen.

Dette vil for det første indebære, at det er en forudsætning for retten til pensionsrefusion, at betingelserne for lønrefusion tillige er opfyldt, både i relation til den enkelte elev eller lærling og den enkelte skoleperiode. Fx vil retten til pensionsrefusion for pensionsbidrag for elever og lærlinge omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser (dvs. euV1-elever og -lærlinge) forudsætte, at 3-månederskravet nævnt i § 4, stk. 2, 3. pkt., er opfyldt. M.a.o. hvis en arbejdsgiver ikke er berettiget til lønrefusion for en elev eller lærling, herunder for en bestemt skoleperiode, fordi en eller flere betingelser for lønrefusion ikke er opfyldt, vil arbejdsgiveren heller ikke være berettiget til pensionsrefusion, selvom arbejdsgiveren har betalt pensionsbidrag for eleven eller lærlingen. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke vil være en betingelse for pensionsrefusion for voksnelever

og -lærlinge, herunder elever og lærlinge under euV1, at arbejdsgiveren udbetaler voksnelevløn i stedet for almindelig elevløn, så længe arbejdsgiveren er berettiget til lønrefusion.

Det vil for det andet indebære, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle beregne og udbetale pensionsrefusion til arbejdsgiveren på baggrund af den enkelte elevs eller lærlings aktuelle lønrefusionstrin og den foreslåede pensionsrefusionsrate på 8 pct. Såfremt arbejdsgiveren betaler mindre end satsen på 8 pct., vil arbejdsgiveren få refusion svarende til arbejdsgiverens pensionsbidrag, jf. også nedenfor bemærkningerne til det foreslåede stk. 2.

Efter forslaget vil det være en betingelse, at arbejdsgiveren betaler pensionsbidrag for elever og lærlinge i henhold til uddannelsesaftale som led i lønnen. Ordningen vil dermed omfatte arbejdsgiverens pensionsbidrag til elevs og lærlingens overenskomstbaserede arbejdsmarkedspensioner og pensionsbidrag til elevs og lærlingens firmapensioner. Ordningen vil endvidere omfatte arbejdsgiverens bidrag til elevs og lærlingens private pensioner (dvs. privattegnede pensioner), hvor arbejdsgiveren og eleven eller lærlingen har indgået en aftale om, at arbejdsgiverens indbetaling på denne pensionsordning sker som led i lønnen.

Det bemærkes, at uanset om arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidrag er baseret på det ene eller det andet aftalegrundlag, vil refusionen heraf blive baseret på det faktiske pensionsbidrag, som arbejdsgiveren har betalt. Det er forventningen, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil foretage udbetalingen af pensionsrefusion på baggrund af det, arbejdsgiveren har indberettet til eIndkomst. Det forventes i forlængelse heraf, at løn- og pensionsrefusion vil blive udbetalt samlet til arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren har indberettet til eIndkomst. Herved kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refundere arbejdsgiveren det beløb, som arbejdsgiveren har haft af pensionsudgifter – dog maksimalt op til 8 pct. af elevens eller lærlingens aktuelle lønrefusionstrin. Det bemærkes, at denne løsning kan medføre en forsinkelse i forhold til, hvordan udbetalingen af lønrefusion foregår i dag.

Den foreslåede ordning vil hverken omfatte arbejdsgiverens indbetalinger til lovbaserede pensionsordninger, fx Arbejdsmarkedets Tillægspension, arbejdsgiverens indbetalinger af en elevs eller lærlings pensionsbidrag på dennes vegne eller en elevs eller lærlings egne indbetalinger til pensionsordninger.

Den foreslåede pensionsrefusionsordning vil ikke være betinget af, at arbejdsgiveren i henhold til en overenskomst (herunder en bestemt overenskomst) er pligtig at betale pensionsbidrag for elever og lærlinge under disses skoleophold. Afgørende for arbejdsgiverens ret til refusion vil derimod være, at arbejdsgiveren har afholdt udgifterne til pensionsbidrag for sine elever og lærlinge, og at dette er sket som led i lønnen.

Udbetalingen af pensionsrefusion vil skulle ledsages af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags kontrol med, at det alene er arbejdsgivere, der reelt har pensionsudgifter for deres elever og lærlinge, der modtager pensionsrefusion,

samt at udbetalingen af pensionsrefusionen ikke overstiger arbejdsgiverens faktiske udgifter til pensionsbidrag for skoleperioden.

Det bemærkes, at den foreslåede placering af den nye § 4 a vil indebære, at udgifter til den foreslåede pensionsrefusionsordning, herunder administrationsudgifter, finansieres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag gennem uddannelsesbidraget i § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bidraget vil endvidere dække implementeringsomkostninger i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i forbindelse med pensionsrefusionsordningen.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at refusion efter det foreslåede stk. 1 skal ydes på baggrund af arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidrag.

Det foreslåede vil indebære, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaler det beløb, som arbejdsgiveren har indberettet til eIndkomst, dog med et maxloft på 8 pct. af elevens eller lærlingens til enhver tid værende lønrefusionstrin, jf. det foreslåede § 4 a, stk. 1, 2. pkt. Det afgørende for refusionen vil således være arbejdsgiverens faktiske indbetaling af pensionsbidrag til elevens eller lærlingens pension.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at fastsætte regler om betingelser for udbetaling af refusion af beløb efter det foreslåede stk. 1 samt regler om helt eller delvist bortfald af pensionsrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lovgivning.

Det foreslåede vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om betingelser for udbetaling af refusion af beløb efter det foreslåede stk. 1 samt regler om helt eller delvist bortfald af pensionsrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lovgivning.

Den foreslåede bemyndigelse svarer til den bemyndigelse, som bestyrelsen har i relation til at fastsætte regler på lønrefusionsområdet, jf. § 4, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1434 af 27. november 2017 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med senere ændringer. Det forventes, at bemyndigelsen i det foreslåede § 4 a, stk. 3, vil blive anvendt til at fastsætte tilsvarende regler med evt. tekniske tilpasninger som følge af, at pensionsrefusionen vil blive baseret på det faktiske pensionsbidrag, som arbejdsgiveren har betalt. Det er som nævnt ovenfor under bemærkningerne til det foreslåede § 4 a, stk. 1, forventningen, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil foretage udbetalingen af pensionsrefusion på baggrund af det, arbejdsgiveren har indberettet til eIndkomst, og det forventes i forlængelse heraf, at løn- og pensionsrefusion vil blive udbetalt samlet til arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren har indberettet til eIndkomst. Herved kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refundere arbejdsgiveren det beløb, som arbejdsgiveren har haft af pensionsudgifter – dog maksimalt

op til 8 pct. af elevens eller lærlingens aktuelle lønrefusionstrin.

Den foreslåede ordning med pensionsrefusion vil efter forslaget træde i kraft den 1. januar 2023. Det bemærkes i forlængelse heraf, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forventer tidligst at kunne have den fornødne it-understøttelse klar til udbetaling af pensionsrefusion den 1. april 2023. Udbetaling vil da ske for krav, der vedrører perioden fra den 1. januar 2023 – 31. marts 2023.

For så vidt angår de dataretlige aspekter ved ordningen henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 og 8, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 5 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker udgifter til elever og lærlinges nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse.

Det følger af § 5 a, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at ordningen også finder anvendelse i forhold til udgifter til elevernes nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en uddannelse, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, hvis eleverne har ophold på kostafdelinger som nævnt i regler udstedt i medfør af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Det følger af § 5 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at institutioner godkendt til tilskud efter § 18 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse træffer afgørelse om, hvorvidt elevens ophold er nødvendigt eller aftalt.

Det følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til befodringsudgifter, som arbejdsgiveren har afholdt i forbindelse med elevens eller lærlingens skoleophold.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) blev terminologien på erhvervsuddannelsesområdet ændret.

Baggrunden for den ændrede terminologi var et ønske om at fremhæve og definere erhvervsuddannelsernes særkender med fokus på, at en erhvervsuddannelse er båret af sidehandsoplæring med ansættelse i en virksomhed, der støttes op af skoledele. Sigtet med indførelse af den nye terminologi var endvidere at gøre de begreber, som anvendtes inden for erhvervsuddannelserne, mere målrettede, og at bevirke, at begreberne skulle adskille sig klarere fra andre lovgivningsområder, hvor begreberne "elev" og "praktik" også anvendes. Der var med terminologiændringerne ikke tilsigtet

realitetsændringer, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 34 som fremsat, s. 19 f.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 blev den nye terminologi på erhvervsuddannelsesområdet bl.a. indført i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at betegnelsen "elever" blev ændret til "elever og lærlinge" i loven generelt, hvor der ikke er tale om elever på andre uddannelser end erhvervsuddannelserne, idet sådanne elever fortsat benævnes "elever". Herunder blev § 5 a, stk. 1, og § 6, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændret, så betegnelsen "lærling" blev tilføjet i begge bestemmelser.

Ved en fejl blev § 5 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke ændret ved samme lov, og betegnelsen "lærlings" blev derfor ikke indsat i bestemmelsen.

Det foreslås, at betegnelsen »elevers« i § 5 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til »elevers eller lærlings«.

Det foreslåede er en opfølging på den ændrede terminologi på erhvervsuddannelsesområdet, hvor betegnelsen "elev" generelt er ændret til "elev eller lærling". Samtidig skal § 5 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fortsat kunne rumme elever omfattet af § 5 a, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, dvs. elever under uddannelse, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser.

Der er med forslaget ikke tilsigtet realitetsændringer af § 5 a, stk. 3.

Til nr. 4

Det følger af § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at såfremt en elev eller lærling, herunder en elev eller lærling under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, på grund af arbejdsgiverens konkurs, virksomhedsophør eller dødsfald ikke har mulighed for at få udbetalt overenskomstmæssig befodringsudgift, jf. §§ 6 og 7, udbetaler Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag beløbet til eleven eller lærlingen efter retningslinjer fastsat af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 15.

Det følger af § 7 a, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at indtil anden uddannelsesaftale måtte blive indgået, dækker Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag endvidere i de i stk. 1 nævnte situationer elevers og lærlinges krav på refusionsberettiget løn, jf. § 4, stk. 1, og feriegodtgørelse under igangværende skoleophold ud over den periode, Lønmodtagernes Garantifond udbetaler erstatning for, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Det følger af § 7 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere retningslinjer for anmeldelse af krav i henhold til stk. 2, herunder frist for indgivelse af anmeldelse, samt for dokumentation af kravet og udbetaling af pengene.

Efter § 4, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiget til at fastsætte regler om betingelser for udbeta-

ling af lønrefusionsbeløb samt regler om helt eller delvist bortfald af lønrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lovgivning.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte betingelser for elevers ret til dækning af krav på løn og feriegodtgørelse i kapitel 3 i bekendtgørelse nr. 1434 af 27. november 2017 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Af bekendtgørelsens § 10, stk. 1, fremgår det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kun dækker krav på løn og feriegodtgørelse i forbindelse med skoleophold, og kun hvis eleven er påbegyndt skoleopholdet på tidspunktet for arbejdsgiverens konkurs, virksomhedsophør eller dødsfald. Herudover stilles følgende betingelser:

1) Arbejdsgiveren skal være omfattet af en af de situationer, der er nævnt i § 1 i lov om Lønmodtagernes Garantifond, dvs. ved arbejdsgiverens konkurs (1), ved arbejdsgiverens død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling (2), ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet (3) eller ved arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling (4) - .

2) Eleven eller lærlingen skal opfylde betingelserne for at få dækket krav på løn og feriegodtgørelse fra Lønmodtagernes Garantifond.

Det bemærkes, at Lønmodtagernes Garantifond ikke betaler løn i en opsigelsesperiode for en elev eller lærling, der ikke er ansat som funktionær. Elever og lærlinge omfattet af funktionærloven er dog kun berettiget til minimalerstatning efter funktionærlovens § 3, når ophævelse af uddannelsesaftalen sker efter prøvetidens udløb og på grund af forhold, der ikke kan tilregnes eleven eller lærlingen. I de tilfælde, hvor eleven eller lærlingen ikke er omfattet af funktionærloven, dækker Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra tidspunktet for uddannelsesaftalens ophævelse, jf. reglerne om Lønmodtagernes Garantifond, dog tidligst fra konkursdekretdagen.

3) Elevers muligheder for at få dækket krav på løn og feriegodtgørelse fra arbejdsgiverens bo og Lønmodtagernes Garantifond skal være fuldt udnyttet.

4) Skoleopholdet skal være obligatorisk eller omfattet af bekendtgørelsens § 3 (om erhvervsrettet og studierettat på bygning under hovedforløbet m.v.) og uddannelsen omfattet af § 2, stk. 1 (dvs. en erhvervsuddannelse eller for tiden er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen).

Det følger af bekendtgørelsens § 10, stk. 2, at såfremt eleven eller lærlingen indgår anden uddannelsesaftale, bortfalder retten til dækning af krav på løn og feriegodtgørelse fra det tidspunkt, eleven eller lærlingen påbegynder den nye uddannelsesaftale.

Det foreslås, at der i § 7 a, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter »jf. § 4, stk. 1,« indsættes ordene »refusionsberettiget pension, jf. § 4 a, stk. 1,«.

Det foreslåede vil indebære, at lovens § 7 a, stk. 2, udvides med den foreslåede pensionsrefusion, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Forslaget forventes udmøntet således, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administrationen vil ske i overensstemmelse med Lønmodtagernes Garantifonds praksis, hvilket vil sige, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil foretage indbetaling til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, dvs. ordninger der er oprettet til arbejdsgivers indbetaling, af ikke-beskattede beløb.

Sagsbehandlingen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forventes foretaget manuelt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 og 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I medfør af § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der etableret forskellige ordninger med tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, eller formidling af beskæftigelse i udlandet (stk. 1), for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev eller lærling i de seneste 5 år (stk. 2), og for formidling af uddannelsesaftaler, som indgås med elever eller lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter, og uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og –lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb (stk. 3). Med "andre skoler og institutioner" menes andre skoler og institutioner, der udbyder erhvervsuddannelse.

Det følger af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med elever eller lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter. Tilskuddet ydes også for uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og –lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb. Tilskuddet ydes ikke for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge under erhvervsuddannelse i henhold til § 12, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser (dvs. ny mesterlære). Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Det er en betingelse, at uddannelsesaftalen får en varighed af mindst 3 måneder. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen ophører inden prøvetidens udløb.

Der er fastsat yderligere regler om tilskuddet i tekstanmærkning nr. 105 af finanslovskonto § 20.31.11 i finansloven for 2022.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 1, at der uanset § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler med elever og lær-

linge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent. Bestemmelsen administreres således, at eux-elever og –lærlinge på uddannelsen til social- og sundhedsassistent ikke udløser tilskuddet.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 2, at der uanset § 12 c, stk. 3, 4. pkt. (om at tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove), i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes tilskud i henhold til § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag inden for en på finansloven fastsat ramme til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af følgende:

1) Uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med elever og lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter.

2) Uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med merkantile eux-elever og –lærlinge på det studiekompetencegivende forløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 3, at tilskud pr. indgået uddannelsesaftale fastsættes inden for en på finansloven fastsat ramme i to indbyrdes uafhængige kredsløb for hhv. erhvervsuddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent og pædagogisk assistent samt alle øvrige erhvervsuddannelser.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 4, at tilskud pr. indgået uddannelsesaftale beregnes ved at dividere den ramme, der er fastsat på finansloven, med antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående finansår.

Endelig fremgår det af tekstanmærkningens stk. 5, at tilskud til den enkelte institution for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner opgøres som tilskuddet pr. indgået uddannelsesaftale beregnet efter stk. 4 multipliceret med antallet af tilskudsudløsende aftaler i det forudgående finansår.

Det bemærkes, at udtrykket "tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående finansår" i praksis administreres som "tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående tilskudsår", hvilket er i overensstemmelse med de udbetalingskadencer, der er forudsat i loven.

Det foreslås, at der i § 12 c, stk. 3, 3. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter ordene »lov om erhvervsuddannelser« indsættes ordene »eller for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent«.

Forslaget vil indebære, at det fremgår af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der ikke skal ydes tilskud efter lovens § 12 c, stk. 3, for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent.

Forslaget vil indebære en videreførelse af gældende ret,

idet stk. 1 i tekstanmærkning nr. 105 derved indarbejdes i § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget har baggrund i, at kommunerne i henhold til trepartsaftalen fra november 2020 har forpligtet sig til at ansætte elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent allerede fra begyndelsen af grundforløbets 2. del. Derfor foreslås det, at tilskuddet i § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag heller ikke fremadrettet skal omfatte denne målgruppe. Tilskuddet foreslås i stedet målrettet skolernes arbejde med at formidle aftaler mellem arbejdsgiver og elev eller lærling på de øvrige erhvervsuddannelser, hvor arbejdsgiverne ikke har forpligtet sig til at ansætte elever og lærlinge på grundforløbet.

Til nr. 6

I medfør af § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der etableret forskellige ordninger med tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, eller formidling af beskæftigelse i udlandet (stk. 1), for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev eller lærling i de seneste 5 år (stk. 2), og for formidling af uddannelsesaftaler, som indgås med elever eller lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter, og uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og –lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb (stk. 3). Med "andre skoler og institutioner" menes andre skoler og institutioner, der udbyder erhvervsuddannelse.

Det følger af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med elever eller lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter. Tilskuddet ydes også for uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og –lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb. Tilskuddet ydes ikke for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge under erhvervsuddannelse i henhold til § 12, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser (dvs. ny mesterlære). Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Det er en betingelse, at uddannelsesaftalen får en varighed af mindst 3 måneder. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen ophører inden prøvetidens udløb.

Der er fastsat yderligere regler om tilskuddet i tekstanmærkning nr. 105 af finanslovskonto § 20.31.11 i finansloven for 2022.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 1, at der uanset § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent. Bestemmelsen administreres således,

at eux-elever og –lærlinge på uddannelsen til social- og sundhedsassistent ikke udløser tilskuddet.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 2, at der uanset § 12 c, stk. 3, 4. pkt. (om at tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove), i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes tilskud i henhold til § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag inden for en på finansloven fastsat ramme til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af følgende:

1) Uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med elever og lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter.

2) Uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med merkantile eux-elever og –lærlinge på det studiekompetencegivende forløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 3, at tilskud pr. indgået uddannelsesaftale fastsættes inden for en på finansloven fastsat ramme i to indbyrdes uafhængige kredsløb for hhv. erhvervsuddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent og pædagogisk assistent samt alle øvrige erhvervsuddannelser. Herved er beregningen af tilskuddet omlagt fra en ordning med en fast takst til en rammestyret ordning.

Det følger af tekstanmærkningens stk. 4, at tilskud pr. indgået uddannelsesaftale beregnes ved at dividere den ramme, der er fastsat på finansloven, med antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående finansår.

Endelig fremgår det af tekstanmærkningens stk. 5, at tilskud til den enkelte institution for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner opgøres som tilskuddet pr. indgået uddannelsesaftale beregnet efter stk. 4 multipliceret med antallet af tilskudsudløsende aftaler i det forudgående finansår.

Det bemærkes, at udtrykket "tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående finansår" i praksis administreres som "tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående tilskudsår", hvilket er i overensstemmelse med de udbetalingskadencer, der er forudsat i loven.

Det foreslås, at § 12 c, stk. 3, 4. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag nyaffattes. Det foreslås, at tilskuddet skal ydes inden for en ramme, der fastsættes på de årlige finanslove.

Forslaget vil indebære, at det fremgår af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at beregningen af tilskud til formidling af uddannelsesaftaler under grundforløbet og for mindst hele uddannelsesforløbet herefter og formidling af uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og –lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb foretages ud fra en rammestyret ordning.

Forslaget vil indebære en videreførelse af gældende ret,

idet stk. 2 i tekstanmærkning nr. 105 derved indarbejdes i § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det forventes, at styringen på de årlige finanslove også fremover vil indebære, at tilskud pr. indgået uddannelsesaftale fastsættes inden for en fast ramme. Der fastsættes en separat ramme for erhvervsuddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent og pædagogisk assistent og en anden ramme for de øvrige erhvervsuddannelser. Institutionernes tilskud i henhold til § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil således også fremadrettet afhænge af andelen af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler på landsplan for hver af disse rammer. Baggrunden for forslaget er et ønske om at give skolerne et større incitament til at formidle uddannelsesaftaler til eleverne og lærlingene allerede under grundforløbet, så eleverne og lærlingene oplever et mere sammenhængende erhvervsuddannelsesforløb.

Tilskuddet pr. uddannelsesaftale vil i den beskrevne ordning blive beregnet ved at dividere den på finansloven fastsatte ramme med antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det forudgående tilskudssår. Tilskuddet pr. institution vil blive beregnet ved at gange denne sats med antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler på den pågældende institution i det forudgående tilskudssår.

Tilskuddet vil som hidtil skulle udbetales af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på baggrund af Børne- og Undervisningsministeriets beregning (på nuværende tidspunkt Styrelsen for It og Lærings beregning).

Til nr. 7

§ 12 e i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder nærmere regler om tildeling af tilskud til projekter vedrørende lærepladsunderstøttende tiltag, søgning og kvalitet på erhvervsuddannelserne. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder sådanne tilskud til faglige udvalg og institutioner m.v., der udbyder erhvervsuddannelse, på baggrund af begrundede indstillinger fra de faglige udvalg.

Det følger af § 12 e, stk. 10, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder en afrapportering over fordeling og anvendelse af tilskud ydet i det foregående år. Afrapporteringen offentliggøres på Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags hjemmeside senest den 1. juni og tilsendes Børne- og Undervisningsministeriet og Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser til orientering.

Det foreslås, at datoen i § 12 e, stk. 10, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres fra den 1. juni til den 1. juli.

Det foreslåede vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle offentliggøre sin afrapportering på Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags hjemmeside senest den 1. juli og tilsendes Børne- og Undervisningsministeriet og Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser til orientering.

Det foreslåede har baggrund i tilrettelæggelsen af det interne arbejde med afrapporteringen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Til nr. 8

Det følger af § 17 b, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge er en betingelse for at opnå lønrefusion efter kapitel 2, refusion af udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger efter kapitel 2 a, tilskud til befodringsudgifter efter kapitel 3 og mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4, at eleven eller lærlingen opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Det er dermed en betingelse for de nævnte ydelser, at eleven eller lærlingen udløser statstilskud til den institution, hvor eleven eller lærlingen går.

Det foreslås, at der i § 17 b, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter ordet »lønrefusion« indsættes ordene »og refusion af udgifter til pensionsbidrag«.

Forslaget vil indebære, at det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge er en betingelse for at opnå refusion af udgifter til pensionsbidrag efter kapitel 2, at eleven eller lærlingen opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Herved vil der gælde samme betingelser i relation til lønrefusion og den foreslåede pensionsrefusion for så vidt angår udenlandske elever og lærlinge.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag omfatter alle arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 2, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det følger af § 2, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at enkelte arbejdsgivere er undtaget fra loven, fx visse religiøse samfund og Julemærkefonden.

Det følger af § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere, jf. § 2, årligt betaler et bidrag på 2.803 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2022-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at bidraget efter 1. pkt. dækker udgifter i medfør af kapitel 2 (lønrefusion) bortset fra § 5, stk. 2 (de udgifter til lønrefusion, som vedrører supplerende undervisning, der er studieforbereende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb), og udgifter i medfør af kapitel 2 a (udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger), kapitel 2 b (tilskud til kommuner vedrørende lønudgifter til visse elever og lærlinge mellem grund- og hovedforløbet), kapitel 3 (tilskud til befodringsudgifter m.v.), kapitel 4 (mobilitetsfremmende ydelser m.v.), kapitel 4 a (skoleoplæringsydelse m.v.) og kapitel 4 b (tilskud til lærepladsunderstøttende tiltag, søgning og kvalitet på erhvervsuddannelserne m.v.), herunder administrationsudgifter.

Det følger af § 18, stk. 1, 3. pkt., at bidraget efter 1. pkt.

endvidere dækker udviklings- og administrationsudgifter i medfør af §§ 21 a-21 k (merbidrag, fritagelsesordninger, tilskud for praktikårselever, overskudsdeling m.v.), § 26 b (Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags uddannelsesregister) og § 26 c (virksomhedsdata til skoler og faglige udvalg). Sidstnævnte bestemmelse er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås, at beløbet i lovens § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres fra »2.803 kr.« til »2.890 kr.«, og at »2022-pris- og -lønniveau« ændres til »2023-pris- og -lønniveau«.

Efter det foreslåede vil alle arbejdsgivere, jf. § 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, årligt skulle betale et bidrag på 2.890 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2023-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede sats er beregnet på baggrund af principperne for det fleksible uddannelsesbidrag samt de skønnede udgifter til den foreslåede ordning med pensionsrefusion i lovforslagets § 1, nr. 2, og korrektionen for den del af underskuddet i 2020, der skal betales i 2023.

Det foreslåede vil indebære en forhøjelse af den gældende bidragssats.

I henhold til den aftalte model for det fleksible uddannelsesbidrag vil bidraget blive henholdsvis reduceret eller forhøjet i efterfølgende år, hvis bidragsindbetalinger overstiger eller ikke dækker de faktiske udgifter i 2023. Hertil vil komme, at der i begyndelsen af folketingsåret 2023-2024 vil blive fremsat lovforslag om satsen for 2024, hvori korrektionen for den del af underskuddet i 2020, der skal betales i 2024, vil blive indregnet i satsen for 2024.

Den foreslåede bidragssats vil gælde, indtil den igen ændres ved lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag omfatter alle arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 2, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det følger af § 2, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at enkelte arbejdsgivere er undtaget fra loven, fx visse religiøse samfund og Julemærkefonden.

Det følger af § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere, jf. § 2, årligt betaler et bidrag på 2.803 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2022-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at bidraget efter 1. pkt. dækker udgifter i medfør af kapitel 2 (lønrefusion) bortset fra § 5, stk. 2 (de udgifter til lønrefusion, som vedrører supplerende undervisning, der er studieforberedende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb), og udgifter i medfør af kapitel 2 a (udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger), kapitel 2 b (tilskud til kommuner vedrørende lønudgifter til visse elever og lærlinge mellem grund- og hovedforløbet), kapitel 3 (tilskud til befodringsudgifter m.v.), kapitel 4 (mobilitetsfremmende ydelser m.v.), kapitel 4 a (skoleoplæringsydelse m.v.) og kapitel 4 b (til-

skud til lærepladsunderstøttende tiltag, søgning og kvalitet på erhvervsuddannelserne m.v.), herunder administrationsudgifter.

Det følger af § 18, stk. 1, 3. pkt., at bidraget efter 1. pkt. endvidere dækker udviklings- og administrationsudgifter i medfør af §§ 21 a-21 k (merbidrag, fritagelsesordninger, tilskud for praktikårselever, overskudsdeling m.v.), § 26 b (Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags uddannelsesregister) og § 26 c (virksomhedsdata til skoler og faglige udvalg).

Endelig følger det af § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., at bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og at beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås, at § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at bidragssatsen fra og med 2023 ikke angives i forslag til de årlige finanslove. Herved undgås dobbelt regulering.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., alene er af relevans, hvis der ikke fremsættes lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragssatsen i § 18, stk. 1, 1. pkt. Den til enhver tid fastsatte bidragssats vil gælde, indtil den igen ændres ved lov, og den foreslåede ophævelse af § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., vil derfor indebære, at der ikke sker en pris- og lønudviklingen af denne bidragssats på finansloven.

Til nr. 11

Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag omfatter alle arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 2, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det følger af § 2, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at enkelte arbejdsgivere er undtaget fra loven, fx visse religiøse samfund og Julemærkefonden.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og varetager administrationen af disse ydelser, jf. § 1, stk. 2 og 3, og § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler alle arbejdsgivere, jf. § 2, årligt et bidrag på 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2022-pris- og -lønniveau.

Det foreslås, at beløbet i lovens § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres fra »410 kr.« til »111 kr.«, og at »2022-pris- og -lønniveau« ændres til »2023-pris- og -lønniveau«.

Efter det foreslåede vil alle arbejdsgivere, jf. § 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, årligt skulle betale et bidrag på 111 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2023-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede sats er beregnet på baggrund af principperne for det aktivitetsafhængige VEU-bidrag.

Det foreslåede vil indebære en nedsættelse af den gældende bidragssats. Det skyldes primært en korrektion for overskud på VEU-ordningen i 2021 samt en reduceret aktivitetsprognose på arbejdsmarkedsuddannelserne.

I henhold til modellen for det aktivitetsafhængige VEU-bidrag vil bidraget blive henholdsvis reduceret eller forhøjet i efterfølgende år, hvis bidragsindbetalinger overstiger eller ikke dækker de faktiske udgifter i 2023.

Den foreslåede bidragssats vil gælde, indtil den igen ændres ved lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag omfatter alle arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 2, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det følger af § 2, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at enkelte arbejdsgivere er undtaget fra loven, fx visse religiøse samfund og Julemærkefonden.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og varetager administrationen af disse ydelser, jf. § 1, stk. 2 og 3, og § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler alle arbejdsgivere, jf. § 2, årligt et bidrag på 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2022-pris- og -lønniveau.

Det følger af § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås, at § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at bidragssatsen fra og med 2023 ikke angives i forslag til de årlige finanslove. Herved undgås dobbelt regulering.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., alene er af relevans, hvis der ikke fremsættes lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragssatsen i § 18, stk. 2, 1. pkt. Den til enhver tid fastsatte bidragssats vil gælde, indtil den igen ændres ved lov, og den foreslåede ophævelse af § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., vil derfor indebære, at der ikke sker en pris- og lønudviklingen af denne bidragssats på finansloven.

Til nr. 13

§ 21 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder regler om fritagelse for merbidrag i det lærepladsaf-

hængige AUB-bidrag. Det er arbejdsgiveren selv, der skal indgive ansøgning herom.

Det følger af § 21 b, stk. 6, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love (tro og love-erklæring).

En tro og love-erklæring er en erklæring om, at en oplysning er sand.

Bemyndigelsen er ikke anvendt til at udstede regler om tro og love-erklæringer.

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at offentlige myndigheder, skoler, arbejdsgivere, elever, lærlinge og arbejdsmarkedets organisationer i ansøgningen samt efter anmodning skal give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og skolerne oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven. En ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fx være en arbejdsgivers ansøgning om merbidragsfritagelse efter § 21 b eller § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller en elevs eller lærlings ansøgning om flyttehjælp ved overtagelse af en læreplads, jf. § 8, stk. 1, nr. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Endelig følger det af § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme en anmodning fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller skolerne om oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 26. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det er i medfør af straffelovens § 163 strafbart i øvrigt at afgive urigtig erklæring skriftligt eller ved andet læsbart medie til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige. Dette gælder også, selvom disse erklæringer ikke er afgivet på tro og love. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, dvs. der er tale om en højere strafferamme end efter § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at § 21 b, stk. 6, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves.

Bemyndigelsen i § 21 b, stk. 6, 2. pkt., er som nævnt ikke anvendt til at udstede regler om tro og love-erklæringer, hvorfor den er overflødig og foreslås ophævet.

Forslaget vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke fremover kan fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

Sagsbehandlingen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags automatiske system beror i høj grad på ansøgernes egne oplysninger. Det vurderes, at § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om strafansvar ved afgivelse af urigtige

eller vildledende oplysninger ved ansøgning, jf. § 26 om oplysningspligt, og straffelovens § 163 om afgivelse af urigtig skriftlig erklæring m.v. vil være tilstrækkelig til at imødegå ansøgers afgivelse af bevidst urigtige oplysninger.

Til nr. 14

Det følger af § 21 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at såfremt indtægterne fra merbidrag efter § 21 a med fradrag for fritagelse efter §§ 21 b, 21 i og 21 k overstiger udgifterne til tilskud efter § 21 j, udbetales overskuddet til arbejdsgiverne pr. praktikårselev, jf. § 21 h, stk. 2, i overensstemmelse med stk. 2 og 3 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3. Det følger af § 21 d, stk. 2, at opgørelsen af overskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 11.

Det følger af § 21 d, stk. 3, at overskud tilbagebetales til arbejdsgivere placeret i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, som overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev beregnes ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Elever inden for erhvervsuddannelser samt uddannelse, der er nævnt i § 21 f, stk. 4 (for tiden uddannelsen til lokomotivfører), indgår i beregningen.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) blev terminologien på erhvervsuddannelsesområdet ændret.

Baggrunden for den ændrede terminologi var et ønske om at fremhæve og definere erhvervsuddannelsernes særkender med fokus på, at en erhvervsuddannelse er båret af side- og oplæring med ansættelse i en virksomhed, der støttes op af skoledele. Sigtet med indførelse af den nye terminologi var endvidere at gøre de begreber, som anvendtes inden for erhvervsuddannelserne, mere målrettede, og at bevirke, at begreberne skulle adskille sig klarere fra andre lovgivningsområder, hvor begreberne "elev" og "praktik" også anvendes. Der var med terminologiændringerne ikke tilsigtet realitetsændringer, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 34 som fremsat, s. 19 f.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 blev den nye terminologi på erhvervsuddannelsesområdet bl.a. indført i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at betegnelsen "elever" blev ændret til "elever og lærlinge" i loven generelt, hvor der ikke er tale om elever på andre uddannelser end erhvervsuddannelserne, idet sådanne elever fortsat benævnes "elever". Herunder blev § 21 b, § 21 h, stk. 2, 1. pkt., og § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændret, så betegnelsen "lærling" blev tilføjet i disse bestemmelser, der alle vedrører det lærepladsafhængige AUB-bidrag.

Ved en fejl blev § 21 d, stk. 3, 3. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke ændret ved samme lov, og betegnelsen "lærlingens" blev derfor ikke indsat i bestemmelsen.

Det foreslås, at der i § 21 d, stk. 3, 3. pkt., i lov om

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter ordet »Elever« indsættes ordene »og lærlinge«, og at der efter ordene »erhvervsuddannelser samt« indsættes ordene »elever inden for«.

Det foreslåede er en opfølgning på den ændrede terminologi på erhvervsuddannelsesområdet, hvor betegnelsen "elev" generelt er ændret til "elev eller lærling". Som nævnt indebærer terminologiændringen på erhvervsuddannelsesområdet ikke ændring af terminologien på andre uddannelsesområder, hvorfor det i nærværende lovforslag af sproglige grunde foreslås fortsat at benævne personer under uddannelse, som er nævnt i lovens § 21 f, stk. 4, som elever.

Der er med forslaget ikke tilsigtet realitetsændringer af § 21 d, stk. 3.

Til nr. 15

§ 21 h, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder definitionen på praktikårselever, som finder anvendelse i ordningen med det lærepladsafhængige AUB-bidrag.

Efter § 21 h, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag svarer en praktikårselev til en elev eller lærling i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed.

Efter § 21 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indgår elever inden for erhvervsuddannelser og uddannelse, der er nævnt i § 21 f, stk. 4 (for tiden uddannelsen til lokomotivfører), i beregningen af praktikårselever.

Efter § 21 h, stk. 2, 3.-5. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indgår uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i tilskudsåret indgår i beregningen af praktikårselever. Tilskudsåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes tilskud efter § 21 j.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) blev terminologien på erhvervsuddannelsesområdet ændret.

Baggrunden for den ændrede terminologi var et ønske om at fremhæve og definere erhvervsuddannelsernes særkender med fokus på, at en erhvervsuddannelse er båret af side- og oplæring med ansættelse i en virksomhed, der støttes op af skoledele. Sigtet med indførelse af den nye terminologi var endvidere at gøre de begreber, som anvendtes inden for erhvervsuddannelserne, mere målrettede, og at bevirke, at begreberne skulle adskille sig klarere fra andre lovgivningsområder, hvor begreberne "elev" og "praktik" også anvendes. Der var med terminologiændringerne ikke tilsigtet realitetsændringer, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 34 som fremsat, s. 19 f.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 blev den nye terminologi på erhvervsuddannelsesområdet bl.a. indført i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at be-

tegnelsen "elever" blev ændret til "elever og lærlinge" i loven generelt, hvor der ikke er tale om elever på andre uddannelser end erhvervsuddannelserne, idet sådanne elever fortsat benævnes "elever". Herunder blev § 21 b, § 21 h, stk. 2, 1. pkt., og § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændret, så betegnelsen "lærling" blev tilføjet i disse bestemmelser, der alle vedrører det lærepladsafhængige AUB-bidrag.

Af lovtekniske grunde blev terminologien i § 21 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke ændret ved lov nr. 2152 af 27. november 2021, og betegnelsen "lærling" blev derfor ikke indsat i bestemmelsen.

Det fremgår af forarbejderne til § 21 h, stk. 2, 2. pkt., som blev indført ved lov nr. 2592 af 28. december 2021 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (Justering af fleksibelt uddannelsesbidrag og aktivitetsafhængigt VEU-bidrag for 2022, fastsættelse af modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgeberbidrag for 2022 og fastholdelse af merbidragssats m.v.), at betegnelsen "elev" i § 21 h, stk. 2, 2. pkt., skal forstås i overensstemmelse med terminologiændringerne i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samt forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar), dvs. L 34, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 39 som fremsat, s. 22.

Det foreslås, at der i § 21 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter ordet »Elever« indsættes ordene »og lærlinge«, og at der efter ordene »erhvervsuddannelser og« indsættes ordene »elever inden for«.

Det foreslåede er en opfølgning på den ændrede terminologi på erhvervsuddannelsesområdet, hvor betegnelsen "elev" generelt er ændret til "elev eller lærling". Som nævnt indebærer terminologiændringen på erhvervsuddannelsesområdet ikke ændring af terminologien på andre uddannelsesområder, hvorfor det i nærværende lovforslag af sproglige grunde foreslås fortsat at benævne personer under uddannelse, som er nævnt i lovens § 21 f, stk. 4, som elever.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af begrebet praktikårselev.

Til nr. 16

§ 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder regler om fritagelse for merbidrag i det lærepladsafhængige AUB-bidrag. Det er arbejdsgiveren selv, der skal indgive ansøgning herom.

Det følger af § 21 i, stk. 3, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske, ved at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love (tro og love-erklæring).

En tro og love-erklæring er en erklæring om, at en oplysning er sand.

Bemyndigelsen er ikke anvendt til at udstede regler om tro og love-erklæringer.

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at offentlige myndigheder, skoler, arbejdsgivere, elever, lærlinge og arbejdsmarkedets organisationer i ansøgningen samt efter anmodning skal give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og skolerne oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven. En ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fx være en arbejdsgivers ansøgning om merbidragsfritagelse efter § 21 b eller § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller en elevs eller lærlings ansøgning om flyttehjælp ved overtagelse af en læreplads, jf. § 8, stk. 1, nr. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Endelig følger det af § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme en anmodning fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller skolerne om oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 26. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det er i medfør af straffelovens § 163 strafbart i øvrigt at afgive urigtig erklæring skriftligt eller ved andet læsbart medie til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige. Dette gælder også, selvom disse erklæringer ikke er afgivet på tro og love. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, dvs. der er tale om en højere strafferamme end efter § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at § 21 i, stk. 3, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves.

Bemyndigelsen i § 21 i, stk. 3, 2. pkt., er som nævnt ikke anvendt til at udstede regler om tro og love-erklæringer, hvorfor den er overflødig og foreslås ophævet.

Forslaget vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke fremover kan fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

Sagsbehandlingen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags automatiske system beror i høj grad på ansøgenes egne oplysninger. Det vurderes, at § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om strafansvar ved afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger ved ansøgning, jf. § 26 om oplysningspligt, og straffelovens § 163 om afgivelse af urigtig skriftlig erklæring m.v. vil være tilstrækkelig til at imødegå ansøgers afgivelse af bevidst urigtige oplysninger.

Til nr. 17

Det lærepladsafhængige AUB-bidrag er nærmere reguleret i §§ 21 a-21 k i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af § 21 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at såfremt en arbejdsgivers ud-

dannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, skal arbejdsgiveren betale et merbidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde måluddannelsesratioen.

Uddannelsesratioen beregnes i henhold til § 21 a, stk. 4, og måluddannelsesratioen beregnes i henhold til § 21 a, stk. 5. I begge beregninger indgår en vægtning med modelparametre.

Modelparametre for uddannelser omfattet af det lærepladsafhængige AUB-bidrag, dvs. erhvervsuddannelser og uddannelsen til lokomotivfører, er fastsat i bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 21 a, stk. 6, 2. pkt.

Foreligger modelparameteren ikke pr. 15. marts, anvendes det foregående års modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6, 4. pkt. For nyoprettede uddannelser, som ikke har en modelparameter efter bilag 1, anvendes en modelparameter på 1,0, jf. § 21 a, stk. 6, 5. pkt.

Bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder de gældende modelparametre.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås således at nyaffatte *bilag 1* til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslåede har sigte på at fastsætte de modelparametre, der skal være gældende for 2023. Konkret er de foreslåede modelparametre beregnet af Dansk Arbejdsgiverforening og Fagbevægelsens Hovedorganisation på baggrund af en mismatch-model, der angiver hvilke uddannelser, der forventes at være henholdsvis høj eller lav efterspørgsel på de efterfølgende 10 år. Beregningen er baseret på dels en fremskrivning af arbejdsudbuddet og dels en fremskrivning af virksomhedernes behov for erhvervsuddannet arbejdskraft samt endelig en opgørelse af forskellen på udbuds- og efterspørgselsfremskrivningerne, som således er udtryk for det forventede mismatch på arbejdsmarkedet. Fremskrivning af arbejdsudbuddet er baseret på DREAM's (Danish Rational Economic Agents Model) fremskrivning af arbejdsstyrken for personer med en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse. Fremskrivning af virksomhedernes behov for erhvervsuddannet arbejdskraft er baseret på en antagelse om, at virksomhedernes behov for erhvervsuddannede medarbejdere som udgangspunkt er, at de seneste 20 års udvikling vil fortsætte i de kommende 10 år.

Inddragelsen af modelparametre for de enkelte erhvervsuddannelser – dvs. vægtningen – i beregningen af arbejdsgivernes lærepladsafhængige AUB-bidrag indebærer, at der tages højde for, om arbejdsgiveren har medarbejdere ansat, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 19 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at staten yder et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb efter loven. Der ydes ikke tilskud for hovedforløb, der afsluttes i skoleoplæring. Taksten fastsættes på de årlige finanslove. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af det særlige tilskud.

Bemyndigelsen er udmøntet i § 6 i bekendtgørelse nr. 1298 af 25. november 2015 om tilskudsudbetaling m.v. til institutioner for erhvervsrettet uddannelse m.v. med senere ændringer. Det fremgår af bekendtgørelsens § 6, at særligt tilskud til færdiggørelse af uddannelse (færdiggørelsestaxameter) ydes på grundlag af antal elever eller studerende, der i finansåret afslutter deres uddannelse efter regler fastsat i medfør af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om erhvervsuddannelser eller lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx).

Ved erhvervsuddannelserne udløser færdiggørelse af såvel grundforløb som hovedforløb tilskud, dog ikke hovedforløb, der afsluttes i skolepraktik (nu benævnt skoleoplæring).

Færdiggørelse af grundforløbet på et eux-forløb udløser den færdiggørelsestakst, som grundforløbet på den relevante erhvervsuddannelse udløser. For merkantile eux-forløb udbetales færdiggørelsestaxameteret for grundforløbet dog først efter afslutningen af det studiekompetencegivende forløb. For teknisk eux udbetales der et færdiggørelsestaxameter ved afslutningen af hovedforløbet.

Institutionerne ydes forskud på 1/12 af den i den sidste finansår indberettede færdiggørelsestaxameterudløsende aktivitet som acotobeløb pr. måned. Afregning sker på grundlag af indberetninger af oplysninger om færdiggørelse i finansåret.

Færdiggørelsestaxameteret på grundforløbet efter § 19 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, er i 2022 halveret som led i omlægningen af tilskud til erhvervsskolerne som følge af Trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar fra november 2020. Halveringen er implementeret ved finansloven for 2022. Det er samtidig besluttet, at færdiggørelsestaxameteret for grundforløbet fra 2023 afskaffes. Institutionerne vil fortsat modtage færdiggørelsestaxameter efter færdiggørelse af hovedforløbet og det studiekompetencegivende forløb.

Parallelt med beslutningen om at halvere og siden afskaffe færdiggørelsestaxameteret på grundforløbet, forhøjedes det tilskud, som skolerne modtager, når elever og lærlinge får en læreplads under grundforløbet.

Det foreslås, at i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændres »yder et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb« til »kan yde et særligt tilskud ved færdiggørelse af uddannelse«.

Forslaget vil indebære, at færdiggørelse af grund- og hovedforløb på erhvervsuddannelserne vil udgå af bestemmel-

sens ordlyd. Efter den foreslåede bestemmelses ændrede ordlyd vil staten kunne yde et særligt tilskud til færdiggørelse af uddannelse. Færdiggørelsestaxameteret vil blive udløst af elevs og lærlinges færdiggørelse af uddannelse. Med færdiggørelse af uddannelse menes færdiggørelse af det studiekompetencegivende forløb på merkantil eux og ved færdiggørelse af hovedforløbet. Der vil således ikke længere blive ydet færdiggørelsestaxameter for afslutning af grundforløbet.

Det vil fremadrettet fremgå af bestemmelsen, at staten vil kunne yde et tilskud, og altså ikke som hidtil, at staten yder et tilskud. Det er således med ændringen præciseret, at tilskuddet alene vil blive ydet, hvis det er fastsat på finansloven.

Med finansloven for 2023 omfatter tilskuddet således færdiggørelse af det studiekompetencegivende forløb på merkantil eux og for færdiggørelse af hovedforløbet. Bekendtgørelsen om tilskudsudbetaling m.v. til institutioner for erhvervsrettet uddannelse m.v. vil blive justeret i overensstemmelse hermed.

Der vil som hidtil ikke blive ydet tilskud for hovedforløb, der afsluttes i skoleoplæring, jf. § 19 c, stk. 1, 2. pkt., og taksten fastsættes som hidtil på de årlige finanslove, jf. § 19 c, stk. 1, 3. pkt.

Forslaget skal understøtte, at flere elever og lærlinge har en læreplads ved grundforløbets afslutning, og at færre elever og lærlinge optages i skoleoplæring.

Forslaget har sammenhæng med forslaget om inkorporering af tekstanmærkning nr. 105 om omlægning af lærepladstaxameter efter § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 66 j, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at skolens afgørelse om en elevs optagelse til eller ophør med skoleoplæring kan indbringes af eleven eller lærlingen for det det faglige udvalg inden for en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven eller lærlingen.

Ved lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) blev terminologien på erhvervsuddannelsesområdet ændret.

Baggrunden for den ændrede terminologi var et ønske om at fremhæve og definere erhvervsuddannelsernes særkender med fokus på, at en erhvervsuddannelse er båret af side- og hovedoplæring med ansættelse i en virksomhed, der støttes op af skoledele. Sigtet med indførelse af den nye terminologi var endvidere at gøre de begreber, som anvendtes inden for erhvervsuddannelserne, mere målrettede, og at bevirke, at begreberne skulle adskille sig klarere fra andre lovgivningsområder, hvor begreberne "elev" og "praktik" også anvendes. Der var med terminologiændringerne ikke tilsigtet

realitetsændringer, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 34 som fremsat, s. 19 f.

Lovændringen indebar bl.a., at betegnelsen "elev" blev ændret til "elev eller lærling" i loven generelt. Herunder blev § 66 j, stk. 1, 1. pkt. ændret, så betegnelsen "lærling" blev indsat i punktummet.

Ved en fejl blev terminologien i § 66 j stk. 1, 1. pkt., ikke fuldstændig ændret, og betegnelsen "lærlings" blev derfor ikke indsat i bestemmelsens 1. pkt. efter "elevs".

Det foreslås, at der efter betegnelsen »elevs« i § 66 j stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser indsættes »eller lærlings«.

Det foreslåede er en konsekvens af den ændrede terminologi på erhvervsuddannelsesområdet, hvor betegnelsen "elev" er ændret til "elev eller lærling".

Der er med forslaget ikke tilsigtet realitetsændringer af § 66 j, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 12 h, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan yde et driftstilskud til Center for viden om erhvervsuddannelserne.

Det følger af § 12 h, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at den samlede økonomiske ramme for driftstilskud efter stk. 1 dækkes af følgende:

- 1) Et beløb fastsat til formålet på de årlige finanslove.
- 2) Tilskudsmidler, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i foregående år.
- 3) Uforbrugte, tilbagebetalte tilskudsmidler, jf. stk. 3.

Det følger af § 12 h, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Center for viden om erhvervsuddannelserne skal tilbagebetale uforbrugte dele af det udbetalte driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Udbetalte driftstilskud kan kræves tilbagebetalt, i det omfang driftstilskuddet ikke er anvendt i henhold til de betingelser og til de formål, det blev ydet. Driftstilskud, som tilbagebetales, videreføres til udmøntning i det efterfølgende finansår.

Endelig følger det af § 8, stk. 8, i lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar), at tilskudsmidler hidrørende fra tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i 2021, er omfattet af § 12 h, stk. 2, nr. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tilbagebetalte tilskudsmidler hidrørende fra tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021 er omfattet af § 12 h, stk. 2, nr. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021 udmøntede ordningen for 2021.

§ 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag trådte

i kraft den 1. januar 2022, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 2152 af 27. november 2021.

Det følger videre af § 7, stk. 4, i lov nr. 2152 af 27. november 2021, at § 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2026. Tilskudsmidler, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i foregående år, og uforbrugte, tilbagebetalte tilskudsmidler videreføres til udmøntning af ordningen sidste gang i finansåret 2025.

Det foreslås, at datoen i § 7, stk. 4, 1. pkt., i lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) ændres fra »den 1. januar 2026« til datoen »den 1. januar 2027«.

Det foreslåede vil indebære en 1-årig forlængelse af perioden for centerets virke, idet § 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om Center for viden om erhvervsuddannelserne efter forslaget vil blive ophævet den 1. januar 2027 i stedet for den 1. januar 2026.

Forslaget vil alene indebære en forlængelse af perioden for centerets virke. Det vil således ikke indebære en ændring af den samlede bevillings størrelse, dvs. der afsættes ikke flere midler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 2, hvori der foreslås en tilsvarende 1-årig forlængelse af perioden for anvendelsen af centerets bevilling.

Til nr. 2

Det følger af § 12 h, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan yde et driftstilskud til Center for viden om erhvervsuddannelserne.

Det følger af § 12 h, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at den samlede økonomiske ramme for driftstilskud efter stk. 1 dækkes af følgende:

- 1) Et beløb fastsat til formålet på de årlige finanslove.
- 2) Tilskudsmidler, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i foregående år.
- 3) Uforbrugte, tilbagebetalte tilskudsmidler, jf. stk. 3.

Det følger af § 12 h, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Center for viden om erhvervsuddannelserne skal tilbagebetale uforbrugte dele af det udbetalte driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Udbetalte driftstilskud kan kræves tilbagebetalt, i det omfang driftstilskuddet ikke er anvendt i henhold til de betingelser og til de formål, det blev ydet. Driftstilskud, som tilbagebetales, videreføres til udmøntning i det efterfølgende finansår.

Endelig følger det af § 8, stk. 8, i lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser,

lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar), at tilskudsmidler hidrørende fra tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i 2021, er omfattet af § 12 h, stk. 2, nr. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tilbagebetalte tilskudsmidler hidrørende fra tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021 er omfattet af § 12 h, stk. 2, nr. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tekstanmærkning nr. 300 i aktstykke nr. 1 af 7. oktober 2021 udmøntede ordningen for 2021.

§ 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 2152 af 27. november 2021.

Det følger videre af § 7, stk. 4, i lov nr. 2152 af 27. november 2021, at § 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2026. Tilskudsmidler, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i foregående år, og uforbrugte, tilbagebetalte tilskudsmidler videreføres til udmøntning af ordningen sidste gang i finansåret 2025.

Det foreslås, at finansårsangivelsen i § 7, stk. 4, 2. pkt., i lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af trepartsaftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) ændres fra »finansåret 2025« til »finansåret 2026«.

Det foreslåede vil indebære en 1-årig forlængelse af perioden for anvendelsen af centerets bevilling, idet tilskudsmidler til centeret efter forslaget vil blive udmøntet sidste gang i finansåret 2026 i stedet for i finansåret 2025.

Forslaget vil ikke ændre på den samlede bevillings størrelse, dvs. der afsættes ikke flere midler. Der vil således alene være tale om en forlængelse af perioden for anvendelse af centerets (uændrede) bevilling.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 1, hvori der foreslås en tilsvarende 1-årig forlængelse af perioden for centerets virke.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Det bemærkes, at lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 42 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og § 72 i lov om erhvervsuddannelser, og ikke administrativt vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lovene ikke indeholder anordningshjemler. Derfor vil nærværende ændringslov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 426 af 4. april 2022, som ændret ved § 2 i
lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 2 i lov nr. 916 af 21.
juni 2022, foretages følgende ændringer:

Kapitel 2
Lønrefusion

1. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2
Refusion af udgifter til løn og pensionsbidrag«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder, som til-
læg til lønrefusionen efter § 4, refusion til arbejdsgivere,
som i henhold til uddannelsesaftale, som led i lønnen, har
betalt pensionsbidrag under skoleophold for elever eller
lærlinge under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med
lovgivningen for disse uddannelser eller for elever under ud-
dannelser, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser, jf.
§ 4, stk. 1. Refusionen kan dog højst udgøre 8 pct. af elevens
eller lærlingens til enhver tid værende lønrefusionstrin.

Stk. 2. Refusion efter stk. 1 ydes på baggrund af arbejds-
giverens indbetaling af pensionsbidrag.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
fastsætter regler om betingelser for udbetaling af refusion af
beløb efter stk. 1 samt regler om helt eller delvist bortfald
af pensionsrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager
støtte til praktik- eller lærepladsen i henhold til anden lov-
givning.«

§ 5 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Institutioner godkendt til tilskud efter § 18 i lov om
institutioner for erhvervsrettet uddannelse træffer afgørelse
om, hvorvidt elevens ophold er nødvendigt eller aftalt.

Stk. 4-5. ---

§ 7 a. ---

Stk. 2. Indtil anden uddannelsesaftale måtte blive indgå-
et, dækker Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag endvidere i
de i stk. 1 nævnte situationer elevs og lærlinges krav på
refusionsberettiget løn, jf. § 4, stk. 1, og feriegodtgørelse
under igangværende skoleophold ud over den periode, Løn-
modtagernes Garantifond udbetaler erstatning for, jf. lov om
Lønmodtagernes Garantifond.

Stk. 3. ---

§ 12 c. ---

3. I § 5 a, *stk. 3*, indsættes efter »elevens«: »eller lærlin-
gens«.

4. I § 7 a, *stk. 2*, indsættes efter »jf. § 4, stk. 1,«: »refusions-
berettiget pension, jf. § 4 a, stk. 1,«.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftaler, som indgås med elever eller lærlinge, der er i gang med et grundforløb, og indgås for mindst hele uddannelsesforløbet herefter. Tilskuddet ydes også for uddannelsesaftaler med merkantile eux-elever og -lærlinge indgået på det studiekompetencegivende forløb. Tilskuddet ydes ikke for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge under erhvervsuddannelse i henhold til § 12, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Det er en betingelse, at uddannelsesaftalen får en varighed af mindst 3 måneder. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen ophører inden prøvetidens udløb.

Stk. 4-8. ---

§ 12 e. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder en afrapportering over fordeling og anvendelse af tilskud ydet efter stk. 1 i det foregående år. Afrapporteringen offentliggøres på Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags hjemmeside senest den 1. juni og tilsendes Børne- og Undervisningsministeriet og Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser til orientering.

Stk. 11. ---

§ 17 b. Det er med hensyn til udenlandske elever og lærlinge en betingelse for at opnå lønrefusion efter kapitel 2, refusion af udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger efter kapitel 2 a, tilskud til befodringsudgifter efter kapitel 3 og mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4, at eleven eller lærlingen opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Det er med hensyn til udenlandske elever og lærlinge en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever efter § 21 h, stk. 2, og tilskud efter § 21 j, at eleven eller lærlingen opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

§ 18. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 2.803 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2022-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bidraget efter 1. pkt. dækker udgifter i medfør af kapitel 2 bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a-4 b, herunder administrationsudgifter. Bidraget efter 1. pkt. dækker endvidere udviklings- og administrationsudgifter i medfør af §§ 21 a-21 k, 26 b og 26 c. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

5. I § 12 c, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om erhvervsuddannelser«: »eller for uddannelsesaftaler med elever og lærlinge på 25 år og derover på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent«.

6. § 12 c, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

»Tilskuddet ydes inden for en ramme, der fastsættes på de årlige finanslove.«

7. I § 12 e, stk. 10, 2. pkt., ændres »1. juni« til: »1. juli«.

8. I § 17 b, 1. pkt., indsættes efter »lønrefusion«: »og refusion af udgifter til pensionsbidrag«.

9. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »2.803 kr.« til: »2.890 kr.«, og »2022-pris- og -lønniveau« ændres til: »2023-pris- og -lønniveau«.

10. § 18, stk. 1, 4. og 5. pkt., ophæves.

Stk. 2. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 410 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2022-pris- og -lønniveau. Bidraget efter 1. pkt. dækker hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Bidraget dækker endvidere merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det beløb, der er fastsat på finansloven. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3-4. ---

§ 21 b. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

§ 21 d. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Overskud tilbagebetales til arbejdsgivere placeret i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, som overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev beregnes ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Elever inden for erhvervsuddannelser samt uddannelse, der er nævnt i § 21 f, stk. 4, indgår i beregningen.

Stk. 4. ---

§ 21 h. ---

Stk. 2. En praktikårselev svarer til en elev eller lærling i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed. Elever inden for erhvervsuddannelser og uddannelse, der er nævnt i § 21 f, stk. 4, indgår i beregningen af praktikårselever. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i tilskudsåret indgår i beregningen af praktikårselever. Tilskudsåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes tilskud efter § 21 j.

§ 21 i. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske, ved at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

11. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »410 kr.« til: »111 kr.«, og »2022-pris- og -lønniveau« ændres til: »2023-pris- og -lønniveau«.

12. § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves.

13. § 21 b, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

14. I § 21 d, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »Elever«: »og lærlinge«, og efter »erhvervsuddannelser samt« indsættes: »elever inden for«.

15. I § 21 h, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Elever«: »og lærlinge«, og efter »erhvervsuddannelser og« indsættes: »elever inden for«.

16. § 21 i, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

17. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 21. juni 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021, foretages følgende ændringer:

§ 19 c. Staten yder et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb efter denne lov. Der ydes ikke tilskud for hovedforløb, der afsluttes i skoleoplæring. Taksten fastsættes på de årlige finanslove. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af det særlige tilskud.

Stk. 2. ---

§ 66 j. Skolens afgørelse om en elevs optagelse til eller ophør med skoleoplæring kan af eleven eller lærlingen inden for en frist af en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven eller lærlingen, indbringes for det faglige udvalg. Det faglige udvalg kan beslutte, at klagerne behandles af det lokale uddannelsesudvalg, hvis afgørelse af eleven eller lærlingen kan indbringes for det faglige udvalg inden for en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven eller lærlingen.

Stk. 2-3. ---

1. I § 19 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »yder et særligt tilskud for færdiggørelse af grund- og hovedforløb« til: »kan yde et særligt tilskud ved færdiggørelse af uddannelse«.

2. I § 66 j, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »elevs«: »eller lærlings«.

§ 3

I lov nr. 2152 af 27. november 2021 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Udmøntning af treparts-aftale om flere lærepladser og entydigt ansvar) foretages følgende ændringer:

§ 7

Stk. 1. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. § 12 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som affattet ved denne lovs § 2, nr. 31, ophæves den 1. januar 2026. Tilskudsmidler, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke har disponeret over i foregående år, og uforbrugte, tilbagebetalte tilskudsmidler videreføres til udmøntning af ordningen sidste gang i finansåret 2025.

1. I § 7, stk. 4, 1. pkt., ændres »den 1. januar 2026« til: »den 1. januar 2027«.

2. I § 7, stk. 4, 2. pkt., ændres »finansåret 2025« til: »finansåret 2026«.